

Bragernes
Kirke

125 år

Dominicus 15. 15. 1210

Den hellige Niels Bragernes Kirke 15. 15. 1210

Festskrift

Bragernes Kirke

125 år

1871-1996

Jubileumskomiteen

Komiteen for feiringen av Bragernes kirkes
125-årsjubileum er oppnevnt av
Bragernes menighetsråd og har bestått
av følgende personer:

Kirsten Pande Berg
Bjørge Evensen
Jørn Fevang
Finn Hagby
Raag Rolfsen (formann)

I løpet av komiteens arbeid ble det naturlig å knytte til oss prost Ingebrigt Dahle.
Med sine grundige kunnskaper og erfaringer fra feiringen av kirkens
100-årsjubileum i 1971 har han vært til en uvurderlig hjelp for å gjennomføre
forberedelsene til jubileet.

Lay out: Hege M. Svennevig og Luise Reiersrud,
Visuell Kommunikasjon, Åssiden Videregående skole
Foto: Devegg Ruud, Knut Ustaheim, Sønstrød
og elever ved Åssiden Videregående skole.
Jubileumslogo tegnet av Per Wium
Trykk: Drammen Trykk as

Innhold

Program for jubileumsuken	s. 6
Forord	s. 7
Biskop Sigurd Osberg hilser	s. 8
Ordføreren hilser	s. 9
Historikk v/Jo. Sellæg	s. 10
Jørgen Moe -sokneprest 1863-1870	s. 14
Bragernes kirke 1971-1996	s. 16
Kirkeinventar	s. 22
Orgel og klokkespill	s. 26
Vigselskapellet	s. 28
Tjenestegjørende ved Bragernes nye kirke	s. 29
Jubileumshilsener	s. 32
Bragernes kirke- og jeg. Kjell Thue	s. 36
En levende katedral	s. 38
“Det var mye korsang tidligere også”	s. 40
Bragernes kirke og Drammens Byorkester	s. 44
Besøk av kong Haakon	s. 46
«Dikt til en kjær kirke»	s. 47
Innvielsen	s. 49

Jubileumsfestuken
8. - 15. september
Bragernes kirke 125 år

Søndag 8. september

kl. 09.30 Festfrokost i Børsen

kl. 12.00 Jubileumsgudstjeneste

- en gudstjeneste bygd på liturgien fra 1871

kl. 19.00 Jubileumskonsert

Drammens Byorkester, Drammens Strykekvartett
Andreas Torgersen, Andreas Gulden og Kari Rastad
Med blant annet *Water Music* av Händel
og *Col Nidrei* av Max Bruch

Tirsdag 10. september

kl. 19.30 Kirken som sentral kulturfaktor

Panel samtale i Bragernes menighetshus
tidl. statsm. Lars Korvald, professor Harald Herresthal,
prost Astrid Bjellebø Bayegan, kultursjef Bjørn Slinning,
varaordfører Einar Skalstad.
Ordstyrer: Geir Helljesen

Onsdag 11. september

kl. 08.30 Morgenbønn i Bragernes kirke
med musikk fra den russisk- ortodokse kirke

kl. 09.30- 13.00 "Kirken og Byen"

Åpent seminar i Bragernes menighetshus

Torsdag 12. september

kl. 21.00 Konsert i Bragernes kirke
Sigvart Dagsland og Iver Kleive

Lørdag 14. september

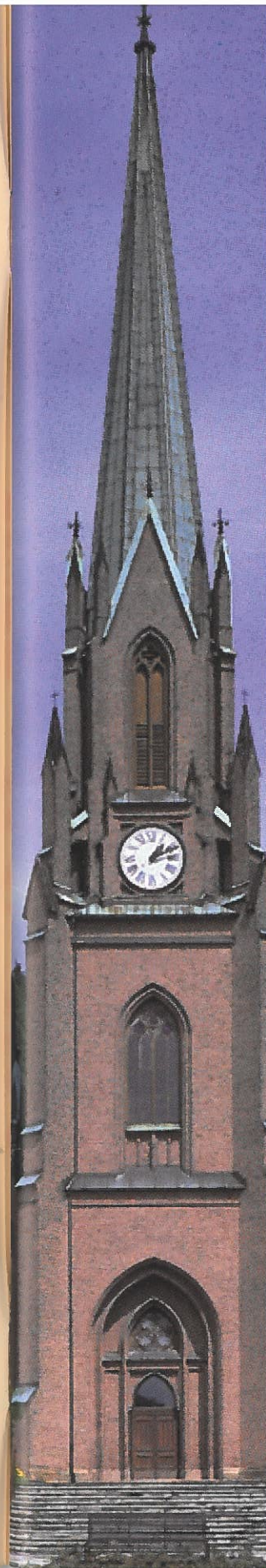
kl. 11.00-14.00 Åpen kirke

kl. 13.00 Konsert (gratis inngang)

Søndag 15. september

kl. 11.00 Festgudstjeneste i Bragernes kirke
Guttekoret, Jentekoret, Aspirantkoret m.fl.

kl. 13.00 Kirkekaffe

Nytt liv i sentrum!

Bragernes kirke tilhører sin menighet og sin by.

Siden innvielsen 12. juli 1871 har prospektet med Bragernes kirke i midten mellom tårnbygningen og rådhuset stått som det mest sentrale bildet på Drammen by. Dette festskriftet har som et av sine mål å feste til papiret noe av den rikholdige historien som knytter seg til kirken vår.

Men Bragernes kirke er mye mer enn et museum: Den er en levende katedral.

Ti tusener av mennesker vil i løpet av jubileumsåret være innom kirken: Skolebarn, gudstjenestedeltagere, byllupsgjester, konsertgjengere, medlemmer i kirkens kor, turister, andre besøkende og mange, mange fler. Overskriften: *Nytt liv i sentrum!* vil uttrykke et ønske om at evangeliet om det nye livet skal formidles i et levende møte med byens eget, yrende liv.

Gjennom hele 1996 vil det være et usedvanlig rikt kultur- og gudstjenesteliv i Bragernes kirke. Biskopens besøk i pinsehelgen, med åpning av jubileumsutstillingen på Drammens Museum pinseaftnen og deltagelse i høytidsgudstjenesten 1. pinsedag, er et av høydepunktene.

Selve hovedfeiringen er lagt til uken 8.- 15. september. Programmet finner du på motstående side. Tanken bak er at det skal skje en bevegelse fra det historiske til det å vende blikket mot nåtid og fremtid. Søndag 15. september ender vi opp i en festgudstjeneste der fremtiden, barna, står i sentrum!

Festskriftet er utgitt av Bragernes menighetsråd
og er velvillig støttet av
Sparebanken Nor

Drammen, 16. april 1996
Med vennlig hilsen

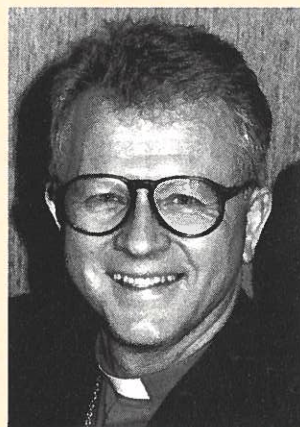
Raag Rolfsen Bjørg Evensen
Redaksjonskomiteen

Landemerke når troen trues

Bragernes nye kirke ble innviet 12. juli 1871, på dagen 5 år etter at den gamle kirke brente.

Da var de første varslene om et åndelig stormvær i Europa merkbare også i vårt land. Ti år før var Charles Darwins berømte verk "Om artenes opprinnelse" for første gang blitt anmeldt i Norge. Sakte men sikker brøt striden om evolusjonen også inn over våre kyster. I 1871 var den merkbar i vårt åndsliv. Våre diktere med Bjørnson, Garborg og Kielland i spissen var uroet av det nye. De trakk den fortvilede konklusjon: Den moderne natur-vitenskap kan ikke forenes

med troen på en skaper og frelser. Troen må fare!

I denne "turbulente" tiden ble katedralen ved Bragernesåsen reist. I trasig kontrast når troen trues kneiser den som det mest markante landemerke i byen. I den fikk byboere og besøkende et fast orienteringspunkt frem til denne dag.

Gud gi at katedralen ved Bragernesåsen får være et vitnesbyrd om troen på

Skaperen og Frelseren også for de kommende generasjoner!

Vennlig hilsen

Sigurd Osberg

Jubileumshilsen

Som ordfører i Drammen er det en glede for meg å ønske Bragernes kirke til lykke med 125-årsjubileet. Jeg vil også benytte denne anledning til å takke Bragernes me-

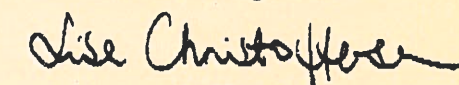
nighet for et stort og oppofrende arbeid gjennom alle disse årene til glede og gavn for befolkningen i byen vår. Profeten Kahlil Gibran har en gang sagt at "arbeid er synliggjort kjærlighet". Disse visdomsordene synes jeg passer i min jubileumshilsen til Bragernes kirke. Menigheten og kirkens tjenestemenn har ved kjærlighet og omsorg til sitt arbeid beriket vår tilværelse i

hverdag og fest, i glede og sorg. Bragernes kirke har maktet å synliggjøre kirkens budskap både gjennom de kirkelige handlinger og et stort kulturelt engasjement.

På vegne av Drammen kommune gratulerer jeg nok en gang Bragernes kirke med 125-årsjubileet, og jeg ønsker kirken nye og gode arbeidsvilkår i årene som kommer.

Med vennlig hilsen

Ordfører

Strid og konkurranse om Bragernes kirke

av Jo. Sellæg

Tidens største brann feide over Bragernes i 1866 og etterlot det meste av bydelen i ruiner. Opp av asken vokste et nytt og velregulert bysamfunn, skapt i en ny tid og for en ny fremtid. En rekke av tidens ledende arkitekter strømmet til Drammen for å ta del i gjenoppbyggingen, og syv av disse deltok i konkurransen om en ny kirke for den nedbrente bydel.

Drammenserne var ikke sene om å ta fatt på nytt etter den store bybrannen. Etter få uker var reguleringsarbeidet i gang og oppbygging av en ny by tok til. Et par kvartaler hadde unngått å bli flammens rov, men ellers var det meste av Bragernes fra Parken til Sletta (nederst på Brakerøya) lagt i grus. Riktig nok raget rekker av piper opp over brannruinene, og mellom disse det grunnmurte tårnet på den nedbrente kirken på Bragernes - Hellig Trefoldighets kirke.

Kirken lå på det vi i dag kaller Gamle Kirkeplass og hadde tradisjoner tilbake til 1628, men tårnet ble fornyet i 1696 og skipet i 1708. Kirken ble dessuten omfattende modernisert etter tegninger av hovedstadens stads-konduktør, Christian H. Grosch, i 1842-43. Ved den anledning ble deler av det gamle interiøret overlatt til den nystiftede «Foreningen til norske Fortidsminders Bevaring».

Det grunnmurte kirketårnet sto som en klippe i asken og hadde på ingen måte tatt avskjed med byen. Derimot ble tårnet gjenstand for Drammens første bevaringsaksjon.

I første omgang ønsket kommunestyret å beholde tårnet som et minne om den nedbrente kirken,¹ og dette ble godkjent av amtmannen under forutsetning av at tårnet ikke kom i konflikt med den nye reguleringsplanen. Det viste seg imidlertid at tårnet lå noen alen ut i den nyregulerte Øvre Storgate. Stadsingeniør Halvor Heyerdahl ba derfor om at bevaringssaken ble vurdert på nytt og antydte samtidig at man ved en rask beslutning fikk benyttet stein fra tårnet til kulting under opparbeidelsen av nye gater og kaier.²

Magistrat C.A. Selmer var heller ingen varm tilhenger av å bevare tårnet, og grep anledningen til å få reist saken på nytt. Det ble innhentet uttalelse fra bl.a. apoteker Morten Stillesen, som eide tomt inntil tårnet. Av Stillesens

svar går det frem at han siden forrige uttalelse hadde skiftet mening; «...men finder nu, da Opinionsen har forandret sig og er imod en Vedligeholdelse af Ruinen, at burde gjøre min Ret til at fordre Taarnet nedrevet gjældende,..». Det interessante er at Stillesen bruker folkemeningen som begrunnelse for å endre sitt syn. Mon tro om han ble satt under «mildt press»?

Flertallet i formannskapet med ordfører Bernhard A. Broch i spissen ville ikke la seg overtale til riving av magistrat og stadsingeniør, men da saken ble behandlet på nytt i kommunestyret, var det bare syv som stemte mot riving. Beslutningen om riving ble fulgt opp med et vedtak om å reise en minnestein på stedet. Minnesteinen ble forøvrig avduket 73 år senere, i 1941.

Ny kirke - to små eller en stor?

Den nye kirken måtte bli langt større enn den gamle. Kirkeloven av 1851 satte krav til at kirken skulle romme 30% av sognets innbyggere, selv om det var muligheter for dispensasjon for store menigheter. Kirken skulle derfor i utgangspunktet ha plass til 1500 mennesker, og hvis man også regnet med Åssiden sogn skulle det være hele 1700 sitteplasser.⁷

Kommunen oppnevnte en komité til å styre byggingen av den nye kirken. Her satt stadshauptmann og ordfører (i 1865-66) Johan J. Schwartz, stadsingeniør Halvor Heyerdahl, grosserer G. C. Hellesen, amtsingeniør Anton Bergh og skipsbyggmester Jens Jørgensen.

Komiteen vurderte å bygge to kirker til den raskt voksende by, men fant at dette ble for dyrt. I stedet ble det vedtatt å bygge en stor kirke, men de var usikre på hvor stor kirken kunne være før det ble vanskelig å høre hva som ble sagt fra talerstolen. Komiteen søkte derfor råd hos flere anerkjente kirkearkitekter - Andreas v. Hanno, Georg Andreas Bull og Eilert Christie.⁸

Arkitektene konkluderte med at kirkens størrelse ikke måtte overskride 1200 sitteplasser av hensyn til akustikken. Skulle det være gode lytterforhold ville til og med en kirke med 800 plasser faktisk være i største laget.

Komiteen besluttet å strekke strikken lengst mulig og reise en kirke med 1200 plasser. Samtidig måtte man søke unntak fra loven fordi kirken ikke ville få plass til 30% av menigheten. Det ble også utlyst en arkitektkonkurranse for å få flere planer å velge mellom.

Hvor skal kirken ligge?

Etter bybrannen ble den nedbrente bydelen regulert med kvartalstruktur tilpasset terrenget. De fleste offentlige bygg ble oppført omtrent der de hadde stått tidligere, men det var ikke aktuelt å reise en ny kirke på Gamle Kirkeplass. For det første var grunnforholdene på den gamle kirketomten så

dårlige at det ikke var aktuelt å bygge kirken der. Man måtte derfor se seg om etter en ny tomt.

Etter at bybroen sto ferdig i 1813, ble byens sentrum forrykket fra området ved Gamle Kirkeplass til torget ved broenden. Det var derfor naturlig å finne en tomt i det nye sentrum på Bragernes. Når man samtidig tok hensyn til de vanskelige grunnforholdene, måtte kirken legges lenger opp mot foten av åsen.

Valget falt på Albums løkke, som uten større diskusjon ble innkjøpt til formålet.¹⁰

Howdan skal kirken se ut?

Byen sto overfor en enorm oppgave med å bygge opp en by for 5500 hjemløse, nye offentlige bygninger, nye næringsbygg og ny infrastruktur. Arkitekter fra fjern og nær satte kursen for Drammen fordi det her var arbeid i mange år. Det var derfor nok av planleggere som kunne bistå i utformingen av kirken.

Fremragende arkitekter ble engasjert til å tegne Rådhuset, Børsen, Teatret og andre offentlige bygg. Etter gammel tradisjon gjorde kirken krav på å være byens fremste byggverk, og måtte derfor utformes etter nøye overveielse. Derfor besluttet bystyret å invitere aktuelle arkitekter til en konkurranse om kirkens utforming og satte samtidig kostnadsrammen for bygg og interiør til 40.000 spd. Råbygget måtte ikke koste over 28.000 spd.¹¹

Hele ti arkitekter sendte i 1867 inn forslag til hvordan de ville løse denne prestisjetunge oppgaven. I første omgang ble utkastene kalkulert av rådhusarkitekt Eckhoff assistert av murmester S. Nielsen og tømmermester H. Guttormsen. Dernest ble det oppnevnt en jury bestående av historiemaler Peter N. Arbo, arkitekt N. S. D. Eckhoff, ingeniør og gassverksbestyrer Bernhard Geelmuyden samt stadskonduktør Georg A. Bull og arkitekt Eilert Christie. De tre første var gode drammensere, de to siste anerkjente utenbys arkitekter. På grunn av reiser ble imidlertid både Arbo og Bull forhindret fra komiteearbeidet.

Juryen fant at ingen av forslagene kunne benyttes uten viderebearbeidelse. Den gikk dessuten inn for å ikke dele ut noen første-, annen- og tredjepris, men dele premierbeløpet likt mellom de tre beste. Fire av de innsendte forslag ble forkastet fordi de foreslåtte kirkene ble kostbare å bygge. Blant disse var et utradisjonelt utkast fra arkitekt Emil Victor Langlet som viste en polygonformet kirke. De som imidlertid ble premierte var arkitektene Nestor Georgius Thomassen (1844-1904), Fredrik von der Lippe (1833-1901) og Ernst Robert Dalin Norgrenn (1839-1880).

De tre arkitektene samt arkitekt C. Riiber fikk anledning til å omarbeide

sine utkast, slik at de i større grad dekket kirkekomiteens ønsker for kirkebygget. Etter en ny vurdering valgte komiteen å satse på arkitekt Norgrenn, selv om hans forslag ble dyrest blant de tre utkastene som kom inn. Valget ble bl.a. begrunnet med at «dens Motiver ere rigere og Forholdene i det Hele taget smukkere. Bringes derfor denne Plan ved en grundig Omarbeidelse til fuld Udvikling, så er det sandsynligt, at deraf vilde fremgaa en smuk Kirkeplan.»

Ernst Norgrenn var 28 år, og et ganske ubeskrevet blad. Han hadde svenske aner, men vokste opp på Nes i Hedemark. Han fikk arkitektutdannelse i Tyskland, slik de fleste andre norske arkitekter på den tid. Han kom hjem etter ferdig utdannelse i 1864, men det er ikke kjent om han utførte noen byggeprosjekter før han ga seg i kast med Bragernes kirke.

Her fikk han imidlertid nok å arbeide med. Før komiteen ble fornøyd, måtte Norgrenn nok en gang omarbeide sitt utkast, og dette ble lagt til grunn for det videre arbeid med kirken.¹² Deretter stod Norgrenn overfor den store oppgaven å utarbeide detalj-tegninger til det store kirkebygget. Alt måtte planlegges og bearbeides, fra grunnplaner og fasader og helt ned til lysekroner og andre innredningsdetaljer. Underveis hadde han god støtte av arkitekt Eckhoff, men det var ingen tvil om at den unge arkitekten behersket oppgaven.

Kilder

Alsvik, Henning: Kultur- og konsthistorisk tverrsnitt, Drammen, En Norsk Østlandsbys Utviklingshistorie, bind 3, Drammen 1962.
Christie, Sigrid og Håkon: Norges kirker, Buskerud, b. 2, Oslo 1986.
Thorson, Odd W.: Drammen, En Norsk Østlandsbys Utviklingshistorie, bind 3, Drammen 1962.
Drammen kommunesaker 1966-68.
Norsk Kunstnerleksikon, Oslo 1982-86.

Noter:

- ¹ Drammen kommunesaker 1867, møte 27. august.
- ² Drammen kommunesaker 1868, møte 27. mars.
- ³ Bernhard Aabye Broch var ordfører 1867-68.
- ⁴ Drammen kommunesaker 1868, møte 27. november.
- ⁵ Lov om Kirker og Kirkegaarde af 24de September 1851.
- ⁶ Lov av 25de Februar 1860, gjelder kirker med mer enn 700 plasser.
- ⁷ Drammen kommunesaker 1867, møte 19. mars.
- ⁸ Drammen kommunesaker 1867, møte 10. og 11. oktober.
- ⁹ Drammen kommunesaker 1867, møte 19. mars.
- ¹⁰ Drammen kommunesaker 1866, sak 5 i møte 10. og 11. oktober.
- ¹¹ Drammen kommunesaker 1867, møte 19. mars.
- ¹² Drammen kommunesaker 1868, møte 28. september.

Jørgen Moe

Sokneprest i Bragernes 1863-1870

Jørgen Moes sokneprest-tid i Drammen bød på mange utfordringer. Han ble tilsatt i 1863 og da den gamle kirken gikk med i flammehavet i den store bybrann sto Bragernes menighet plutselig uten kirke. "Da er det godt af Erfaringen at lære, at gode Naboer ere en god Ting". I fem år fikk menighetene låne kirkene i Strømsgodset og Strømsø.

JØRGEN MOE tok aktivt del i byggesaker vedr. oppføring av den nye Bragernes kirke. I byggekomiteens protokoll kan vi lese at det utspant seg en debatt om "konfirmantrummet". Det lille sidebygget på kirkens vestsida. I April 1869 foreslo Formannskapet at sidebygget ble sløyfet av økonomiske grunner. Sokneprest JØRGEN MOE fremholdt da sterkt betydningen av dette rommet til konfirmanter og dåpsfolk, og det ble til at komiteen nektet å føy Formannskapet. "Konfirmantrummet" ble faktisk det første som ble tatt i bruk sommeren 1871. Rommet kalles i dag Vigselskapellet.

Folkemинnesamler - Dikter - Prest

Jørgen Moes fortid som folkemинnesamler og eventyrutgiver ble en belastning for hans kristne troverdighet i den sterke pietistiske bevegelse i byen. I et Drammens-sagn finner vi en tendens til å mystifisere og mistenkeliggjøre denne virksomheten: "Han kom ofte til Bache på Fløya der han satt og skrev sine eventyr i tårnværelset". Moe søkte forøvrig tilflukt hos Bache når han trengte arbeidsro.

Drammenserne kom stort sett til å kjenne og sette pris på JØRGEN MOE som prest. Dikteren fikk man bare glimt av iblant, og da mest i leilighetsdiktning, som da han rykket ut med en sterkt dikterisk appell til Drammen kommunestyre om å trosse opinionen og "stå vakt om Bragernes gamle kirke, som et byhistorisk minne".

Presten JØRGEN MOE gjorde seg bemerket som en dyp og annerledes forkytter, som etterhvert skapte vekkelse både i og utenfor menigheten. Hans prekener utmerket seg ved en sterk stemningsfylde som forenet religiøs følelse og naturglede. JØRGEN MOE forlot Bragernes menighet før kirken skulle innvies. Han holdt sin tiltredelsespreken i Vestre Aker første pinsedag 1871.

Avskjedsgaver

Som et tegn på sokneprest Jørgen Moes aktelse, står menighetens avskjedsgaver i et særlig lys: En sølv kandelaber og et dobbelt salongmøblement i nøttetre, med broderier laget av hans kvinnelige konfirmanter.

Etter festgudstjenesten i forbindelse med innvielsen 12. juli innbød Drammen Kommune til festmiddag i Børsen.

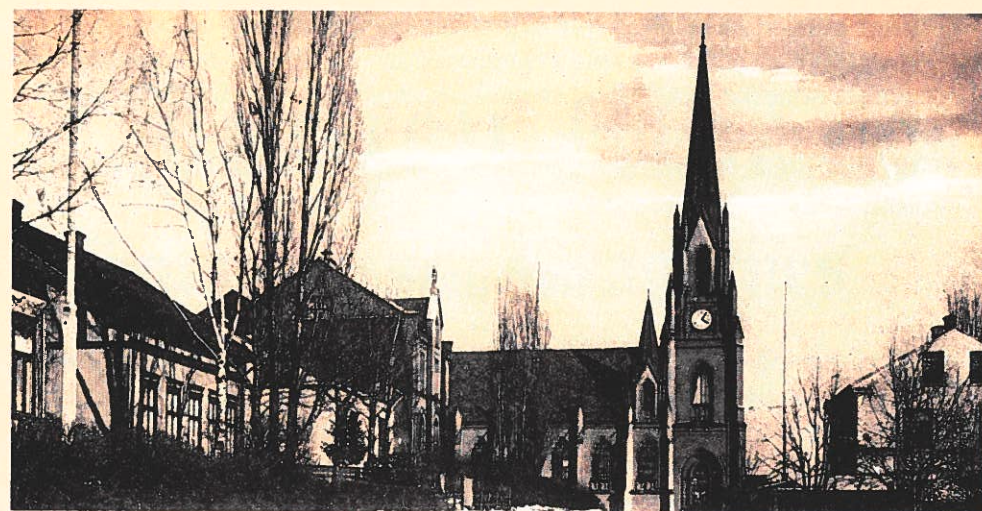
JØRGEN MOE innledet sin tale med følgende ord: "Naar jeg fra mitt nye hjem ser ut over den deilige Christianiadal, som søger sin Lige i Skjønheid, med fine Slotte, fine Villaer, med den smilende Christianiafjord, omgivet av blaanende Aaser, stanser Blikket ofte ved Aasen i Sydvest og dvæler Tanken der, thi bagved ligger Bragernes, hvor jeg har havt saa mange Prestesorger og nydt saa mange Prestegleder, dog flest av de siste - hvor så mange kjære Sjele kom meg i møte, og hvorfra jeg saa nylig er draget bort, overøst med Kjærlighets-gaver. Fra mine Vinduer kan jeg ikke skue denne By, men min Sjel er dog der tilstede og min Bøn oppstiger for denne Menighed, og nu har jeg ved min Tilbagekomst sett Kirken ferdig, og ser i denne Festens glade Stund saa mange kjære ansigter om meg.

...Må Bragernes Menigheds Liv blive smukt og saa løftet, som den nye Kirke er smukk og løftende og at Ordet maa læses purt og rent i dette Gudshus."

Sokneprest Jørgen Moe; en "friskus" i bybildet...

Presten som var en annerledes forkytter måte tåle smedebrev og ondskapsfulle bemerkninger fra representanter for den pietistiske bevegelse i byen. Enkelte tok også anstøt av hans personlige livsførsel og klaget over at han red og gikk på skøyter. Til dette svarte Moe: "Hesten vil jeg avstå for eders svakhets skyld, skøytene beholder jeg for min sunnhets skyld"

Bragernes kirke (1963) 1971-1980

av prost Ingebrigt Dahle

Arene omkring og etter kirkens 100-årsjubileum var en tid med adskillige forbedringer i kirkens arbeidssituasjon. I 1967 ble Åssiden fraskilt Bragernes som eget sognekall og har siden hatt en meget rik utvikling.

Ved nyordningen i 1970 blev Bragernes fast prostesete for Drammen prosti, som fra da av bestod av 10 prestegjeld og omfattet kommunene Drammen, Lier, Røyken og Hurum.

Like før jul i 1970 foregikk innflyttingen i det nye eldresenteret med sine 50 leiligheter og med plass til en rekke arbeidsoppgaver i hele 1. etasje. I mars 1971 stod hele det nye menighetssenteret ferdig. Ved innvielsen søndag 14. mars anså biskopen det for å være det beste i landet. De nye prestekontorene blev tatt i bruk 15. februar.

Ved kirkens 100-årsjubileum 12. juli 1971 stod det nye sakristiet ferdig, reist mellom selve kirken og vigselkapellet. Her var det god plass for forrettende prester, skap for presteklær, messehagler og annet utstyr. Kirkens korparti fikk nye tepper som gave fra Drammens Sparebank. En av menighetens aktive damer; Gerda Westbye, gav det store krusifikset fra Oberammergau til kirkens alter, og hun utstyrte samtidig alteret med ny alterbok, tekstbok, Bibel, salmebok og graduale; alt innbundet i lyst skinn. Drammens Håndverker- og Industriforening gav et engelsk skrivebord i eik til sakristiet. Også på orgelgalleriet blev det på den tid gjort en del forbedringer; nye stoler for kirkekoret og bedre garderobeforhold. Kirkeskipet fra gamlekirken blev flyttet fra en meget trang plassering under orgelgalleriet og har siden hengt høyt og fritt over midtgangen. Det blev i sin tid kyndig restaurert og er et sjeldent fint klenodium.

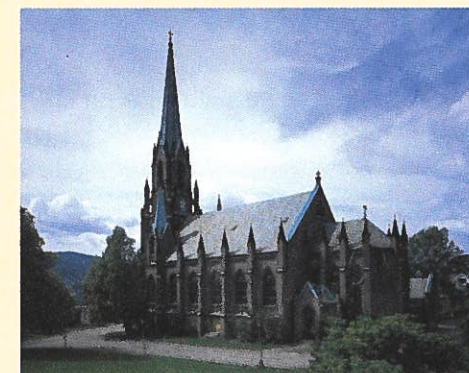
Allerede i god tid før 100-årsjubileet forærte Bragernes Kirkeforening en grønn og en fiolett messehagl, slik at alle liturgiske farger var representert. Fra den tid blev

liturgiske farger en naturlig del av gudstjenesten. Senere fikk den norske kirke ny prestedrakt med stola, og nu er liturgiske farger i bruk overalt. I 1977 fikk Bragernes kirke en ny stor gave fra sin kirkeforening: 8 prektige gyldenlærstoler til kirkens kor. På denne tid fikk kirken innredet to meget nyttige og nødvendige rom under orgelgalleriet. Det ene var tenkt som "bruderum" og det andre som garderobe for kunstnere og kirkebesøkende med barn o.s.v.

Den kanskje mest nødvendige og mest synlige forbedring her ved kirkens inngang var det nyinnredede våpenhus. Kirkens hovedinngang i tårnfoten hadde i mere enn 100 år vært åpen til tre kanter. Særlig lørdagskvelder og netter har stedet vært et oppholdssted for uvedkommende. Kirketjeneren hadde mang en sur jobb når han kom søndag morgen. Det nye våpenhuset er ikke bare en verdig inngang til byens og prostiets sentrale kirke, men et meget nyttig rom som gleder Bragernes Menighet.

Perioden 1980-1989

av prost Karl Dan. Anthonisen

Perioden 1980-1989 inneholdt vel ikke de helt store begivenheter, men enkelte opplevelser må jeg allikevel få nevne:

Bragernes kirke og prostesete sto meget sentralt i feiringen av Drammen bys 175-årsjubileum i 1986. Vi husker med beundring den store, felles utstilling med de sterke kirkelige innslag til glede for hele byens befolkning. Ikke minst den store jubileumsgudstjenesten i Bragernes kirke sitter spikret i hukommelsen.

Og så minnes jeg Det Norske Bibelselskaps jubileumsaksjon med Bragernes kirke som sentrum: Moderne utstilling, gudstjeneste og aksjoner høsten 1986. Menigheter og skoler fra hele distriktet kom til Bragernes ved denne anledning.

Selv om menighetshuset ikke kan trekkes inn i kirkens jubileum, er det allikevel fristende å minne menigheten om at de praktfulle veggteppene i storsalen ble innviet og tatt i bruk. Et navn som må nevnes i denne sammenheng er diakon Asbjørn Hodne.

Bragernes Kirke

Årene 1989 - 1996

av prost Astrid Bjellebø Bayegån

I en menighets liv er det mye å glede seg over i den jevne hverdag, og ikke minst, når søndagen kommer, gudstjenestefeiring med dåp og nattverd. Det er også mange "almannelige" begivenheter i årets løp, som bringer takken frem, som f.eks. konfirmasjon. Kirken fylles av unge menneskere, deres familier, slekt og venner. Konfirmasjonen er en viktig milepæl i de unges liv, og en fin markering av overgangen til de voksnes rekker. Mye verdifullt arbeid nedlegges i konfirmasjonsundervisningen, for å gi konfirmanter en meningsfull og rik tid mens de går til forberedelse.

I blant inntreffer også de store begivenheter i en menighets liv, f.eks. bispevisitas. Biskop Sigurd Osberg kom på bispevisitas til Bragernes menighet i tiden 16. -20. oktober 1991. En av biskopens viktigste oppgaver er å føre tilsyn med sine menigheter. Dette gjøres på mange måter gjennom den regelmessige kontakt i det daglige. Men den brede kontakten med menigheten, dens mange aktiviteter, fra et rikholdig gudstjenesteliv, et aktivt barne- og ungdoms- og eldrearbeid, nært samarbeid med skole og kommune- til et travelt kontorhold, får biskopen anledning til å møte først når han kommer på et flere dagers besøk, en visitas.

Vi ser tilbake på biskopens visitas med glede, og minnes spesielt den fine storfamiliegudstjenesten i en fullsatt Bragernes kirke, der Royal Garden Jazzband medvirket med menighetens ungdoms- og barnekor. Det var en stor opplevelse.

En kirkehistorisk begivenhet fant sted i Bragernes kirke den 13. juni 1993. Da ble det feiret katolsk messe.

I anledning Den katolske kirkes 150 års jubileum for tilbakevendingen til Norge, ble Den katolske kirke St. Laurentius i Cappelens gate for liten til å romme alle. Dermed åpnet Bragernes kirke sine dører, ikke bare for våre katolske venner, men også for alle andre som var invitert fra de ulike kirkesamfunn. Etter gudstjenesten var det stor kirkekaffe i Bragernes menighetshus.

Noe vi har gledet oss stort over i Bragernes menighet er oppussingen av Vigselskapellet. Dette arbeidet, som for store deler er utført av profesjonelle som enten har arbeidet gratis for oss, eller utført arbeidet til sterkt reduserte priser, ble fullført i 1993. Mange bidrog på ulikt vis til restaureringen av kapellet, men det må være lov å trekke frem en som i særdeles stor grad både var pådriver og leder av prosjektet; Bjørg Evensen. Uten henne ville det hverken blitt så billig, eller blitt så fort ferdig.

For øvrig gleder vi oss over en bred oppslutning om innsamling til orgelet. Fine konserter er blitt holdt i den forbindelse, og mange morsomme ideer er klekket ut for om mulig å bidra til at innsamlingen stadig øker. Hilde Diesens geniale strek av orgelet på kort og større orgelbrev er blitt solgt til inntekt for orgelet. De store orgelbrevene selges til en pris av henholdsvis 10000, 3000 og 250 kroner. Morsomt har det også vært å selge "Orgelbrus" i fint samarbeid med Aass bryggeri. Selv om målet for innsamlingen er høyt, 2,5 mill som menigheten skal samle inn i tillegg til de 2,5 mill som kommunen har bevilget, så er vi på vei til å nå det.

Den 26. mars ble det skrevet kontrakt med den danske orgelbygger Carsten Lund. 1. søndag i advent 1998 skal det nye orgelet stå på plass i kirken. Den gamle fasaden vil bli bevart og pusset opp.

Gaver gitt til kirken

Di gleder oss når kirken benyttes flittig av mange mennesker. Det medfører imidlertid med seg noe så prosaisk som slitasje, blant annet av gulvets tepper.

De gamle kirkeløperne var godt brukt og utslitt. Derfor søkte menighetsrådet "Harald og Lydia Lyches fond til almenntilrette og kulturelle formål", og fikk i løpet av 1990 og 1991 kr. 50 000, i tillegg fikk menigheten en gave på kr. 500. Dermed kunne menighetsrådet gå til anskaffelse av ny løper i samme fargenyanse som den tidligere.

Å feire dåp er en av kirkens viktigste handlinger. I den forbindelse er menigheten kontinuerlig opptatt av hvordan vi kan markere at dåpen er en betydningsfull begivenhet, både for dåpsbarnet, foreldre og menighet. En måte å synliggjøre dette på, er å gi barnet et dåpslys. Dermed oppsto behovet for en dåpslysestake. I 1989 fikk menigheten dåpslysestake.

Den ble utformet og laget av to av menighetens egne medlemmer. Da det etterhvert ble stadig oftere at vi hadde prosesjon i gudstjenestene og savnet prosesjonskors, ble det også laget kors i samme stil og utforming som dåpslysestaken. Korset fikk menigheten som gave i 1990.

forts. fra forrige side.

I 1992 ble det gitt en gave på 110 000 kr. Kr. 10 000 skulle benyttes til innkjøp av flere sølvkalker og av de resterende 100 000 ble det opprettet et fond, der avkastningen skal benyttes til utsmykning av kirken.

5. april 1992 ble det ved en enkel tilstelning i kirkens våpenhus overrakt en fin lysglobe til bruk i kirken. Den ble laget av elever og lærere ved Åssiden yrkesskole. Lysgloben er blitt stående i våpenhuset. Kristuslyset i globen er tent under alle gudstjenester og kirkelige handlinger. Lyset er også tent når kirken er åpen for publikum, slik at enhver som besøker kirken har muligheten til å tenne et lys.

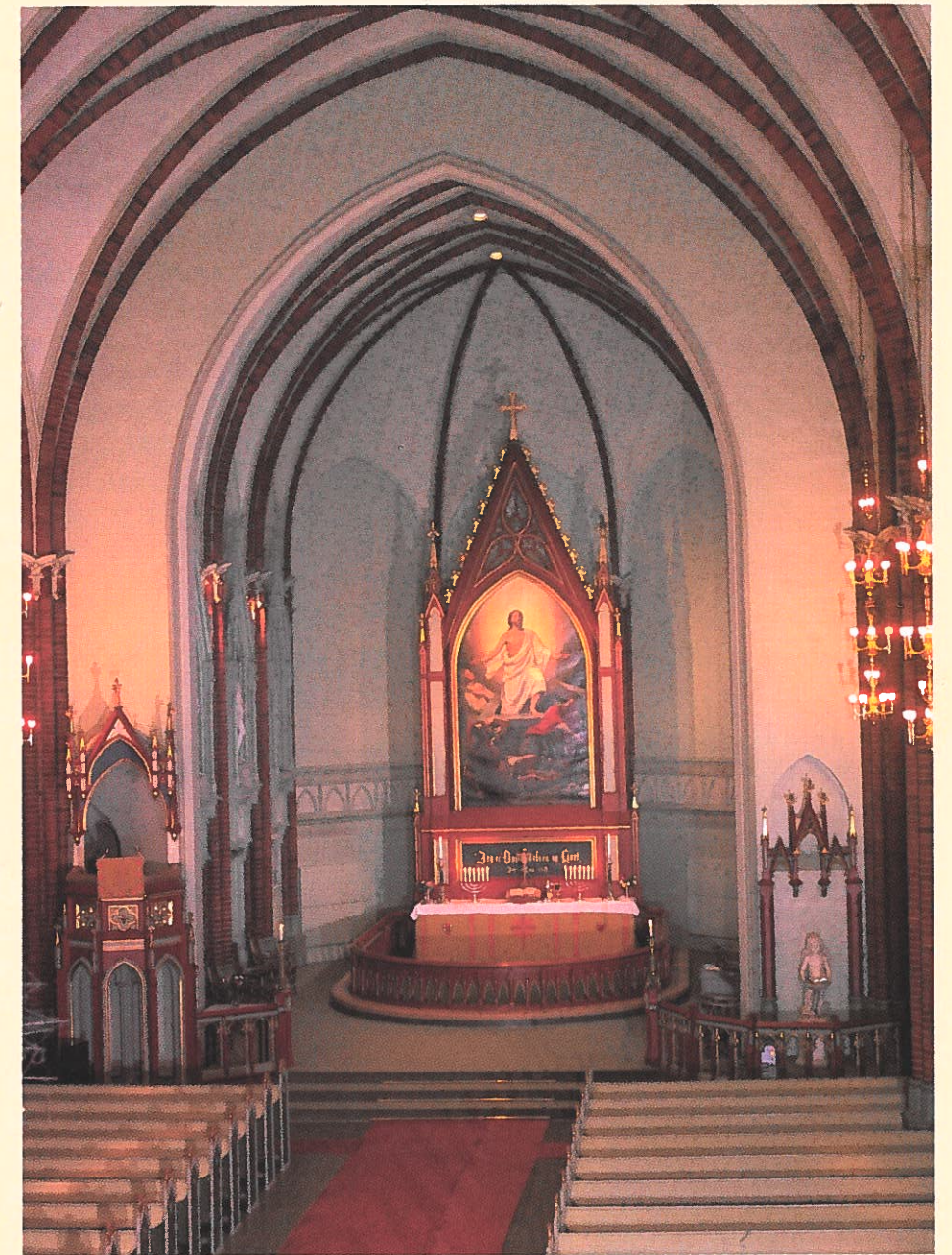
Menigheten har også mottatt en del salmebøker som gaver til kirken i løpet av 1993, etter utfordring fra menighetsrådet gjennom Kirkeposten. Bragernes menighet mottok i slutten av februar 1993, to vakre syvarmede gulvlysestaker i messing, til bruk i kirken ved spesielle anledninger. De har ofte vært i bruk, og plasseres oppe ved koret.

De siste fem årene har vi tent påskelys i Bragernes kirke. Det var ikke så lett å finne en egnet lysestake. Påsken 1995 kunne vi imidlertid ta i bruk vår egen vakre lysestake, håndlaget og utformet i stil med kirkens utsmykning for øvrig. Den er et vakkert tilskudd til det øvrige interiøret.

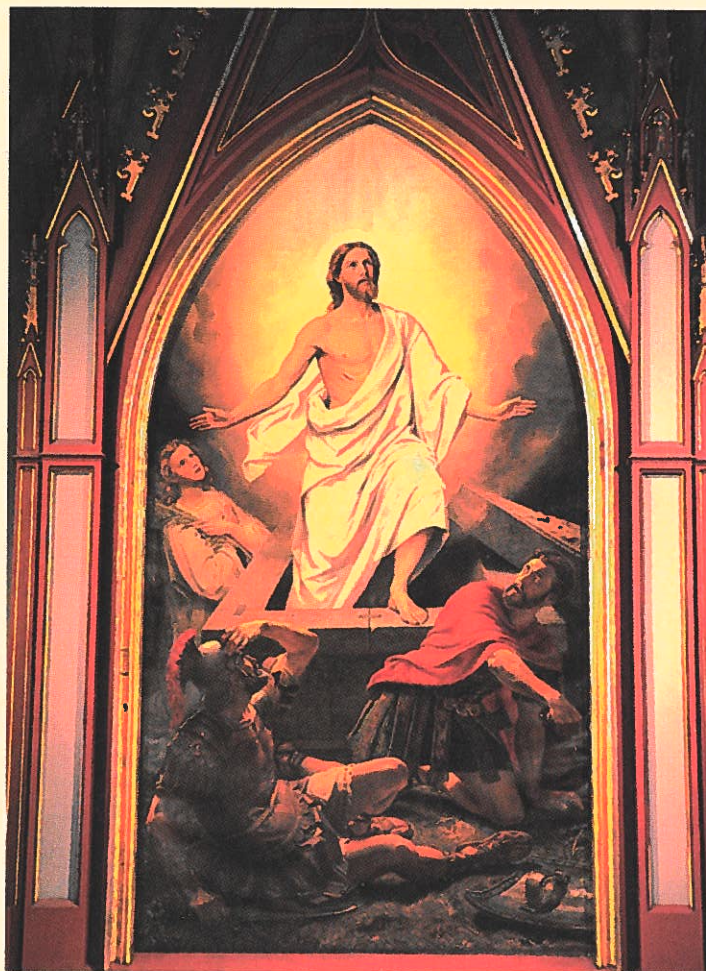
Høsten 1995 gav Tunsberg biskop alle proster i Tunsberg bispedømme et vakkert prosesjonskors i sølv. Det er en kopi av et gammelt relikviekors, funnet i ruinene under utgravninger i Storgaten i Tønsberg. Korset regner man med skriver seg fra 1000 tallet, medbrakt av pilegrimer fra Søreuropa. Fra 1994 utgjør dette korset i Tunsberg biskops seil. Samme år fikk prostene sitt prosesjonskors i sølv til å bære ved ulike anledninger i embetets medfør. Året etter ble det så laget prosesjonskors. Prosesjonskorset oppbevares og benyttes ved spesielle anledninger i prostikirkene, og når prosten er på visitas i prostiet, medbringes prosesjonskorset.

Som det fremgår av ovennevnte, har kirken mottatt mange vakre og nyttige gaver opp gjennom årene. Det er vi takknemlige for. Gavene er med og beriker og forskjøner vårt kirkerom og de handlinger som foregår der.

Gud til ære og oss til gavn.

Kirkeinventar

Altertablen

Da kirken skulle bygges bestemte Drammens Sparebank at den ville forære altertavle og orgel til den nye kirken, og stilte 5 000 spesidaler til rådighet. Byggekomiteen henvendte seg til professor i malerkunst Hans Gude (1825-1903) og ba ham finne fram til den rette kunstner for oppgaven å gi Bragernes kirke en altertavle. Han anbefalte Adolph Tidemand (1814- 1876). Før han påtok seg oppgaven i Bragernes, hadde han malt altertavlen til Trefoldighetskirken i Oslo: "Jesu dåp", og en rekke andre motiver fra kirke og folkeliv hvor det kristne budskap kommer til uttrykk. Adolph Tidemand tok fatt på et langfredagsmotiv, men høsten 1870 skrev han til byggekomiteen og ba om lov til å forandre sitt subjett til "Jesu oppstandelse", og det godtok komiteen uten dissens. Slik gikk det til at Bragernes kirke fikk sitt oppstandelsesmotiv, som siden er blitt kopiert som altertavle i henimot 70 norske kirker og kapeller.

Messehagel

Messehagel i grårød ull med innvevde blomstermotiver. På ryggen kors med pelikan. På forsiden Jesu monogram. Gave i forbindelse med kirkejubileet i 1928 (300- årsdagen for innvielsen av den første kirken på Bragernes). Messehagelen er tegnet av arkitekt Finn Kraft og vevet av frk. Borgen i Drammens Husflidsforening. Messehagelen er fortsatt i bruk.

Detalj

Detalj av messehagel fra 1948. Rød silke og lin med vevet korsmønster. Utbroderte bånd på forsiden i V- form med kristogram, Alfa og Omega. På ryggen gaffelkors med brodert engel, kalk og kornaks. Stilmessig tilhører denne messehagel samme type som bispekåpen i Tunsberg bispedømme. (Vi får ta dette som et minne om at det opprinnelig var meningen at bispesetet skulle være i Drammen, og med Bragernes som domkirke.)

Alterbibel

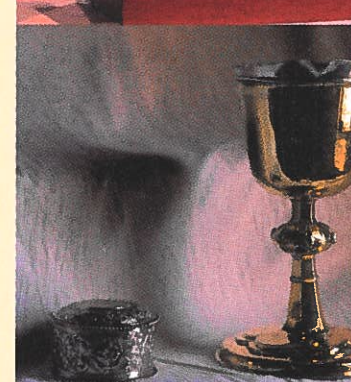
Praktutgave fra 1936 med utstyr av Finn Kraft og illustrert av Frødis Haavardsholm.

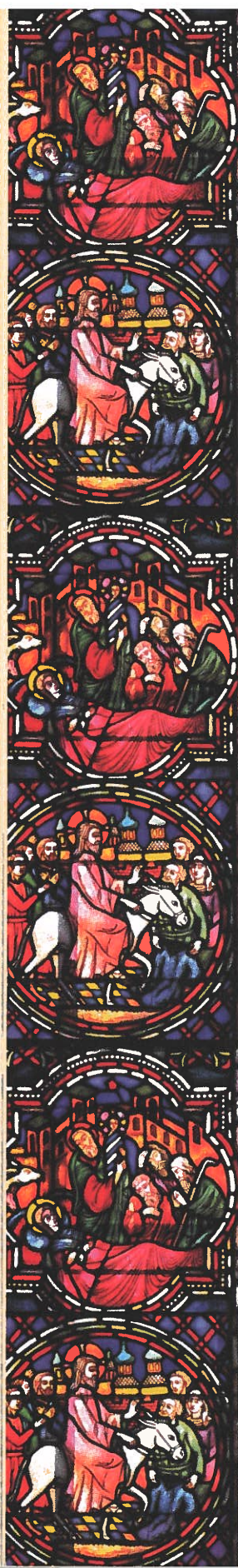
Arvegods

Alterkalk fra 1717. Forarbeidet av Hans Niemann d.y. på Strømsø. Oblateske av sølv. På innsiden av lokket gravert med sirlig skrift: "Andreas Hallensen Magdalene Petters D. Søbøhol 1712"

Lysstake

Detalj av alterstake tegnet av kirkens arkitekt Norgrenn og utført av gjørtler Ole Bakstad.

Glassmalerier

I 1907 fikk kirken de første glassmaleriene. Advokat Thorne og fru Eliza skjenket utsmykning i de to vinduene i koret. Disse hadde blant annet som oppgave å dempe belsningen på altertavlen.

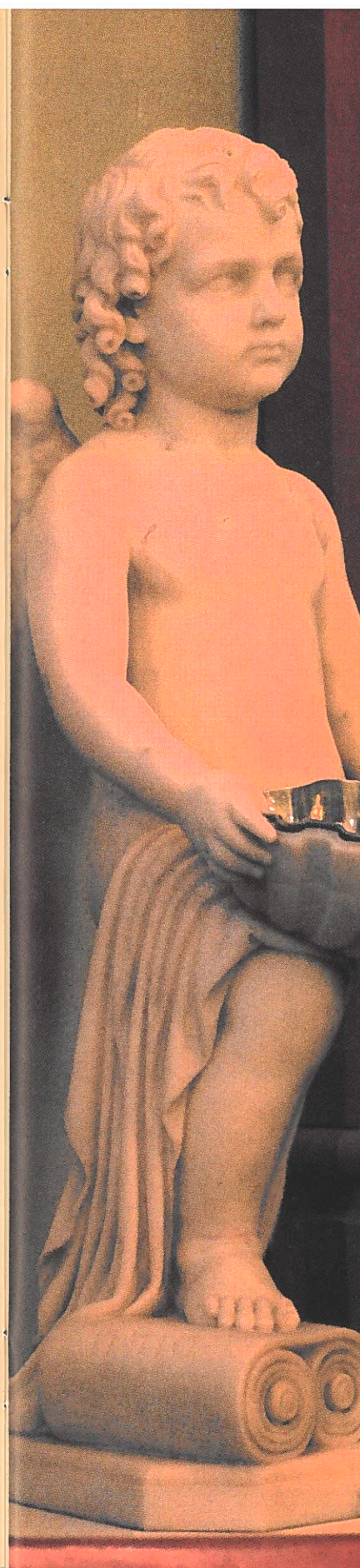
En del år senere sto konsul Bull Kiøsterud i spissen for en innsamling til utsmykning av de høye gotiske vinduene i kirkeskipet.

Malerne Oluf Wold Torne (1867-1919) og Hans Ødegaard (1876-1943) fikk i 1911 oppdraget med utsmykningen. Kunstnerne dro i den anledning på studietur til franske katedraler. I 1914 kunne vinduene innvies. Tre par vinduer til skipet fremstiller apostlene, mens de to ytterste vinduene på vestsiden gjengir Jesu liv i små medaljonger.

De gjenstående to vinduer på motsatt side kom på plass i julen 1932. Magnhild Haavardsholm (1880-1964) utførte disse i samarbeid med glassmester Finn Hansen. Også hun benyttet små medaljonger og fører videre billedsyklusen fra Jesu liv.

Glassmaleriene i Bragernes kirke står i et fint samspill med kirkens arkitektur og stilpreg.

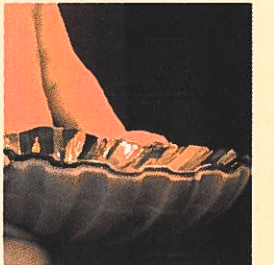
Oluf Wold Torne og Hans Ødegaards vinduer er blitt et enhetlig verk, som ikke bare behersker det mektige kirkerommet, men også har plassert seg sentralt i det norske glassmaleriets historie

Skulpturer og døpefont

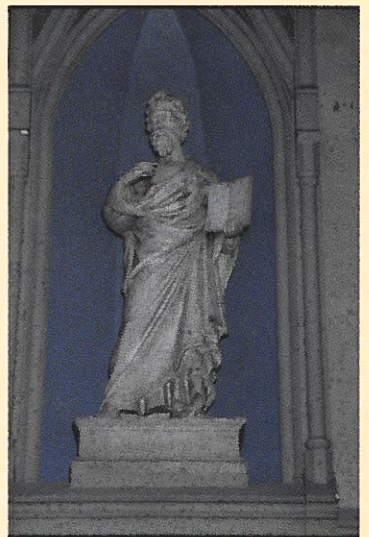
Døpefonten

Ved kirkens innvielse mottok kirken i gave fra ett av byggekomiteens medlemmer, rittmester og trelastgrosserer Jacob Krog Borch og hans frue en ny døpefont. Det er en "dåpsengel" av marmor med et stort skjell i hendene og med et sølvfat formet som skjellet. Skulpturen er utført av giverens bror, billedhugger Christopher Borch, som blant annet har laget løvene foran Stortinget, utsmykket Oscarshall og Universitetets Gamle Festsal.

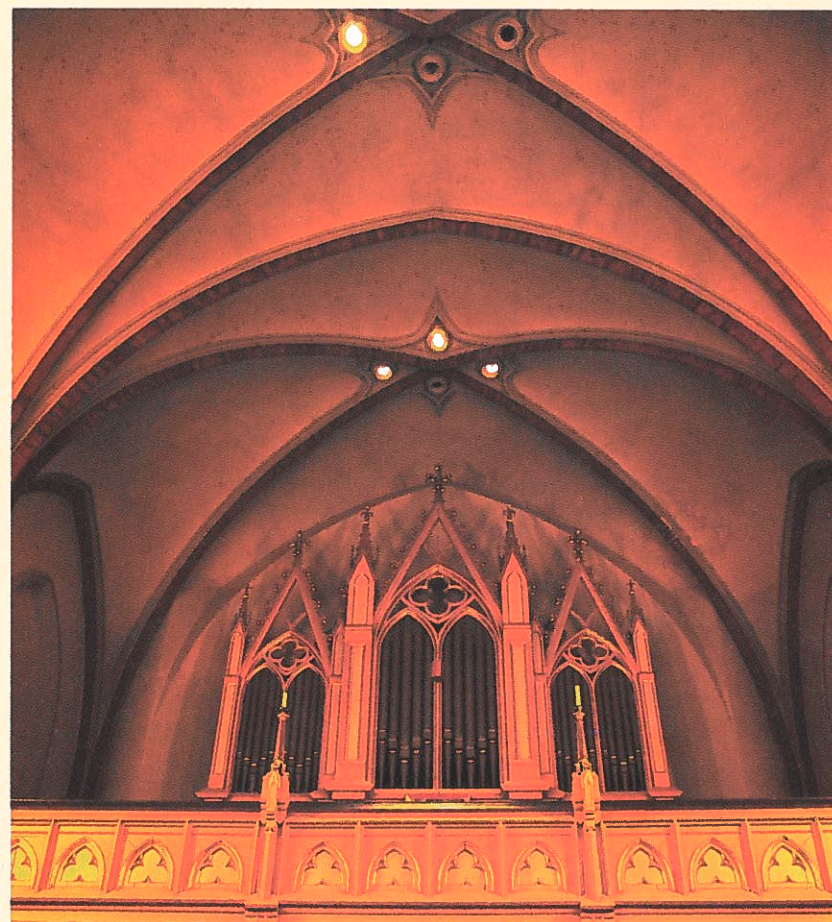

Skulpturer

Kirken har fire andre praktfulle billedhuggerarbeider i marmor, plassert i nisjer på veggene i koret. De er en gave i anledning Drammen bys hundreårsjubileum i 1911 fra fru Hilda Kiøsterud og overrettsakfører A. Juel, som var idéens far. De er bestilt i Firenze og er kopier utført av A. Frilli etter statuer fra renessansetiden. På sydøstveggen har vi Matteus (øverst) og Markus (Donatello d. 1466). På nordvesveggen har vi Peter (nærmest kirkeskipet) og døperen Johannes. Originalene til de tre første finner vi i kirken "Or San Michele" og døperen Johannes i Museo Nazionale i Firenze.

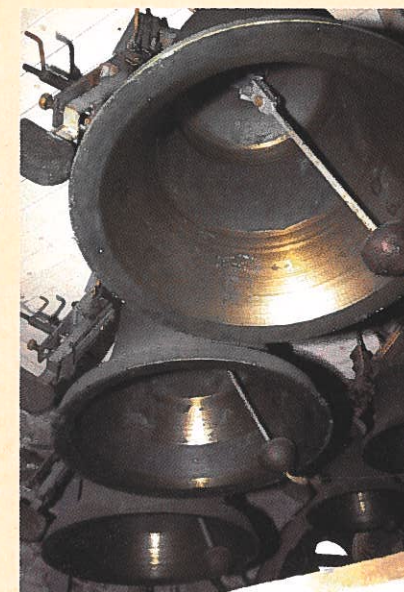
Orgel og klokkespill

Bragernes kirke fikk sitt første orgel i 1872, året etter at kirken var ferdig. Claus Jensen, vår til nå kanskje betydeligste orgelbygger, hadde bygget instrumentet. Rådgiver og konsulent var komponisten og domorganisten Ludv. M.Lindeman. Orgelet hadde 22 stemmer fordelt på 2 manualer og pedal. Fasaden var i hovedsak tegnet av kirkens arkitekt. I 1929 ble orgelet kraftig utvidet og gjort elektro-pneumatisk. Ved denne ombyggingen ble orgelgalleriet kraftig utvidet. I 1980 var orgelet helt nedslitt, og det ble det gjennomført en større reparasjon. Denne reparasjonen var ikke vellykket, og i 1992 ble det bestemt å starte arbeidet med å skaffe et nytt orgel.

Nytt orgel i 1998.

I 1998 skal den danske orgelbyggeren Carsten Lund være ferdig med å bygge kirkens nye orgel. Den gamle fasaden fra 1872 skal benyttes på nytt, og en del av de gamle stemmene fra Claus Jensens orgel skal bevares. En bredt sammensatt orgelkomite ledet av prosten arbeider fortsatt aktivt med orgelsaken. I skrivende stund gjenstår det fortsatt en del av innsamlingen, som sammen med bidraget fra Drammen kommune skal gjøre finansieringen mulig. Professor i orgelspill, Bjørn Boyesen er konsulent for prosjektet.

Klokkespillet kan spilles på tre måter: Det kan spilles rent mekanisk på et stakk-klavatur oppe i tårnet ca. 40 meter over bakken. Dette er den gamle måten å spille på. Videre kan klokkespillet betjenes fra et elektrisk klaviatur nede i kirken, og det kan spille automatisk på bestemte klokkeslett. Sommeren 1994 ble det for første gang arrangert tårnturer i forbindelse med klokkespillkonsertene. Mange har benyttet anledningen til å bli med opp i tårnet for å se organistene spille på klokkespillet. På den 600 kilo tunge største klokken står følgende tekst:

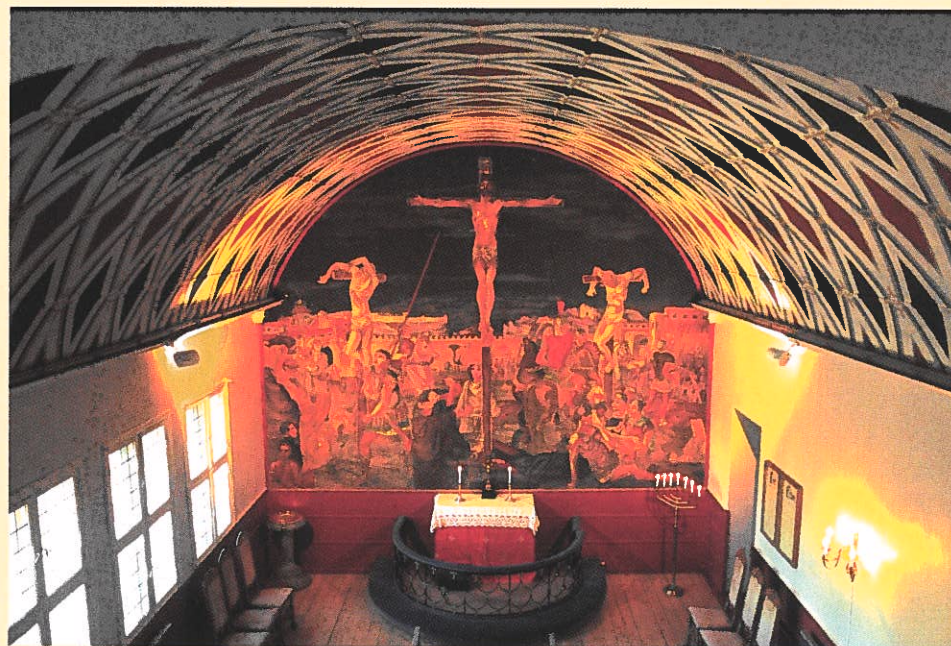
Klokkespill

En komite bestående av utflyttede drammensere tok i forbindelse med byjubileet i 1961 initiativ til å samle inn penger til et klokkespill. Knut Tvedt ledet arbeidet, og ca 2000 utflyttede drammensere fikk henvendelse om bidrag til jubileumsgaven. Klokkespillet kostet kr. 170.000, og det ble innviet 18.juni 1961. Klokkespillet består av 35 klokker, og det er laget av Bergholtz Klockgjuteri i Sigtuna i Sverige.

**Drafnisens grati
urbi suae nos
dederunt.**

Anno MCMLXI

**“Takknemlige drammensere
ga oss til sin by. År 1961.”**

Vigselskapellet

De første hundre år (1871-1971)

Allerede ved byggingen av den nye kirken fikk den et kapell-lignende tilbygg som var særlig beregnet for konfirmantundervisning. I 1926 fikk rommet sitt overveldende freskomaleri, utført av kunstneren Edgar Parin d'Aulaire. Kunstneren var på besøk hos sin svoger byarkitekt Bugge. Man finner begges ansiktstrekk nederst i venstre hjørne av maleriet. I 1942 ble rommet bygget om til kapell og ble siden kalt vigselskapellet. Arkitekt Arnstein Arneberg foresto arbeidet.

Årene fra 1971-1996

I 1971 ble konfirmantundervisningen flyttet til det nyinnviede Bragernes menighetshus, og vigselskapellet ble i de kommende år lite benyttet og dårlig vedlikeholdt. Menighetsrådet besluttet i 1992 å foreta en oppussing. Med støtte fra Lydia og Harald Lyches Fond ble dette mulig. Gulvet ble slipt, vegger malt og alterringen omtrukket. Det ble også montert spotlights til fondveggen og kirkelampetter. Etter denne oppussingen er kapellet blitt flittig benyttet både til vielser, dåp og forskjellige typer gudstjenester.

Tjenestegjørende

ved Bragernes nye kirke

(1863-) 1871-1996

Sogneprester til Bragernes
(fra 1970 også prost i Drammen prosti)

(Jørgen Moe 1863-1870)
Kristian Wilhelm Koren 1871-1886
Christian Martin Eckhoff 1886-1905
Christoffer Knudsen 1906-1913
Conrad Henrik Krohn 1914-1924
Enok Meling 1924-1933
Ole Narum 1933-1947
Thorleif Halvard Norseth 1948-1962
Johan Christie Gjesdahl 1962-1968
Ingebrigt Dahle 1968-1980
Karl Dan Anthonisen 1980-1989
Astrid Bjellebø Bayegan 1989-
Torstein Lalim (fung. sogneprest 1995-)

Residerende kapellaner

Emil Bie 1863-1879
Laurentius Borchsenius Fredrik Fabritius 1879-1886
Christoffer Knudsen 1886-1898
Søren Gottfrid Bøckmann 1898-1912
Johan Henrik Fritzner Greve 1912
Rasmus Nordtømme 1913-1927
Ole Narum 1927-1934
Knut Olaus Mollestad 1934-1946
Johan Christie Gjesdahl 1946-1962
Ingebrigt Dahle 1962-1968
Johannes Ofstad 1969-1974
Johannes Berg 1975-1988
Torstein Lalim 1988-

Tredjeprester, hjelpeprester og kapellaner

Johan Fredrik Fritzner Greve 1887-1912
Enok Meling 1912-1924
Johannes Smemo 1924-1933
Lyder Verne 1934-1948
Arvid Christian Foss 1948-1961
Arne Tomas Wærum Wisløff 1962-1967
Ove Conrad Rypaas 1967-1972
Stein Unneberg 1972-1973
Jan Eivind Stønjum 1974-1976
Arve Nilsen 1980-1982
Harald Inge Bryne 1982-1992
Raag Rolfsen 1992-

Personellkapellaner

(Personellkapellanene var valgt og lønnet av sin sogneprest)

Johan Willoch Erichsen
G.H.A.S. Gundersen
J.H.F. Greve
var etter tur pers. kap. hos K.W. Koren

James Maroni
Gabriel Kielland
var pers. kap. hos Chr. M. Eckhoff

Johan Nielsen
var pers. kap. hos Chr. Knudsen

Klokkere/ diakoner

Sven Pedersen 1863-1891
Johan Jansen 1894-1922
Trygve Eggen 1923-1953
Asbjørn Hodne 1953-1982
Sigmund Ruud 1983-1988

Sognediakoner

Sigmund Ruud 1988-1992
Elsbet Pilskog 1991-

Organister

Hedvin Bye
Chr. Cappelen
Catharinus Elling
Per Winge
Eyvind Alnæs
Arne Eggen
Daniel Hanssen
Ferdinand Knudsen
John Hustad 1966-1988
Tor Johnstad 1989-1991
Camilla Wiig Andresen (vikar) 1991
Jørn Fevang 1992-
Beate Strømme Fevang 1992-

Menighetsrådsformenn

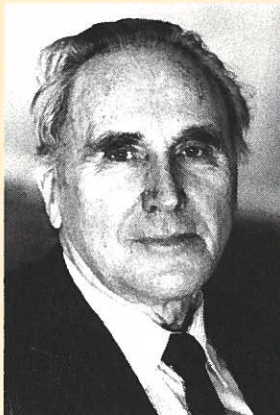
S.pr. C.H. Krohn 1922-1924
Res. kap. R. Nordtømme 1925-1927
S.pr. E. Meling 1928-1933
S.pr. O. Narum 1934-1947
(avbrekk under krigen)
Kjøpmann Sigurd Bølstad 1948-1951
S.pr. Th. Norseth 1952
Høyesterettsadvokat Karsten Wahl 1953-1961
Malermester Rolv. A. Bye 1962-1965
Høyesterettsadvokat Karsten Wahl 1966-1969
Terje Hontvedt 1970-1973
Kolbjørn Riiser 1974-1977
Ragnar Høyner 1978-1980
Odd Belgau 1981-1984
Hilleborg Høyner 1985-1986
Frank Andersen 1987-1988
Kirsten Pande Berg 1989
Anne-Marie Vedal 1990-1993
Aase Trydal 1994
Finn Hagby 1995
Marit Hagen 1996

Hilsen til Bragernes kirke

125-års jubileum

Ingebrigt Dahle

Født 24 mai 1910 i Fræna i Romsdalen, oppvokst på Oscarsborg og i Drøbak. Cand. theol fra Menighetsfakultetet i 1935, ordinert i januar 1936. Hjelpere ved den norske Sjømannskirke i London og sjømannsprest i North Shiels. Leder av feltpresttjenesten for den norske hær fra 1941. Kontorsjef og leder av Forsvarsdepartementets Prestekontor fra september 1945. Etter flere ledende stillinger ble han utnevnt til sogneprest i Hof i 1956, residerende kapellan i Bragernes i 1963. Sogneprest samme sted fra 1968 og prost i Drammen prosti fra 1970, da Bragernes ble fast prostesete. Avskjed ved oppnådd aldersgrense fra 31 august 1980.

Det er nesten ikke til å fatte at vår prektige kirke stod reist på sin nye, sentrale tomt allerede på 5-årsdagen for den store bybrannen, da gamlekirken blev flammens rov. Av de 7000 som den gang bodde på Bragernes var 5000 blitt husløse. Midt i strevet med å gjenreise sine egne hjem, hadde folket mot og pågangsvilje til å gå igang med å reise et byggverk som er blant de fineste kirker i landet.

Bragernes kirke står som et sterkt vitnesbyrd om den tro og det fremtidshåp som levde i våre fedres hjerter. Og det er en stor arv å forvalte og bære videre til nye slekter. Må kirkens Herre fortsatt signe Bragernes kirke og menighet!

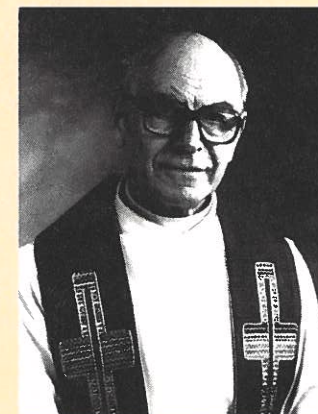
Ingebrigt Dahle

Takk for gode år i

Bragernes

Karl Dan. Anthonisen

Født i Kragerø 21. september 1922. Cand theol. ved Menighetsfakultetet 1948. Praktikum samme sted 1949. Ordinert 1. juli 1949. Studieopphold i Paris 1949-1950. Misjonsprest på Madagaskar 1950-1970, utsendt av ungdomsmisjonen i NMS, ungdomsarbeidet. Konstituert. landssekretær i Norges KFUM 1953-1964. Til-litsmann på Madagaskar 1967-1970. Redaktør i Ny Dag (KFUM/ KFUK) 1971-1974. Sogneprest Tjøme 1974- 1980. Sogneprest Bragernes og prost Drammen prosti 1980-1989. Pensjonert fra 1. mai 1989. Bosted i Skien.

Ethvert jubileum er en begivenhet som gir bakgrunn både for takk for det som var og forventning og fornyet beslutsomhet mot det som ligger foran. Bragernes menighet med sin praktfulle katedral har grunn til begge deler.

Det er en glede og en ære for meg å få overbringe mine beste ønsker og hilsener i anledning 125-årsjubileet og å takke for alle gode minner som ligger be-vart i hjerte og sinn etter våre 9 år som prestefolk til Bragernes. Det var gode år for oss før pensjonstiden tok til. Jeg ønsker alt godt for kirkejubileet, for kirkens betjening av alle slag, for alle dere frivillige som står på og for hele Bragernes menighet.

Karl Dan. Anthonisen

Bragernes kirke 125 år

Høyreist og vakker ligger Bragernes kirke sentralt i bybildet. Regelmessig kimer klokkene og kaller mennesker til Guds hus, i høytid og hverdag, i sorg og glede.

Det er i takknemlighet vi feirer Bragernes kirkes 125 års jubileum. Med stor respekt tenker vi på den innsats byens befolkning gjorde for å få reist ny kirke etter den store bybrannen 12. juli 1866. Det er imponerende at bare 5 år etter, på dagen, er det innvielse av en ny, vakker "katedral". I vår tusenårige kristne tradisjon har slekt etter slekt tatt de utfordringer som kom, og

trofast ført slektsarven videre. Nå er det vår tur.

Vi er glad for at kirkens "gamle" hus er i flittig bruk av nye generasjoner, som bærer sin tids særpreg med seg. Som menighet ønsker vi at vår kirke skal ha åpne dører, slik at vår tids mennesker lett kan komme inn, og det gamle budskap kan nå ut til kommende slekter. Den tro og den kultur kirken forvalter, er umistelige

verdier for vår egen og kommende generasjoner.

Må Guds velsignelse følge Bragernes kirke.

Astrid Bjellebø Bayegan

Astrid Bjellebø Bayegan

Jeg ble født 22. 02. 1943 i Fjelberg i Sunnhordland. Mitt teologiske studium på Menighetsfakultetet ble avsluttet i 1973. Jeg tok praktikum på Universitetet i 1973. Høsten 1972 begynte jeg på Aker sykehus som kvinnelig teolog. Etter at jeg ble ordinert i Hamar domkirke i 1975 av biskop Hille, fortsatte jeg i mitt arbeid, men nå som prest. I 1984 begynte jeg som sykehusprest på Blakstad sykehus i Asker. Der var jeg frem til jeg tiltrådte stillingen som sokneprest i Bragernes menighet og prost i Drammen prosti i 1989. Jeg har pastoralklinisk utdanning fra Lovisenberg sykehus og Modum Bad. I 1976/77 tok jeg Kirkens familierådgivnings ettårige utdannelse for prester. Jeg var medlem av Den norske kirkes presteforenings institusjons nemnd 1974-84, de to siste år som leder. I perioden 1982 - 84 var jeg vararepresentant for Sentralstyret i Presteforeningen, medlem 1984 - 88. I tiden 1986 - 88 var jeg nestleder, og medlem av forhandlingsutvalget på kommunal sektor. Satt som leder av Fossum kirkes menighetsråd 1981 - 83. Er nå medlem av Presteforenings nemnd for sjelesorg og pastoralklinisk utdanning.

Jeg er gift og har fire barn.

Hilsen fra kommunaldirektøren

Det er en stor glede for meg å kunne gratulere Bragernes kirke med 125 års jubileet. Som byens hovedkirke står den sentralt i bysamfunnet både med sitt kristne budskap og som kulturbærer. Dette er en tradisjon som kirken har med seg fra den ble reist i en brannherjet by for 125 år siden. Jeg er sikker på at dette jubileet vil være en inspirasjon både for menigheten og for byen til å slå ring om de verdier Bragernes kirke representerer.

I jubileumsåret står kirken overfor mange og nye utfordringer når den skal definere sin stilling innenfor en mer selvstendig kirkelig nyordning. I denne sammenheng vil kirkens betydning som kulturbærer og kulturspreder utvilsomt få stor betydning. Kultursektoren i Drammen kommune vil gjerne støtte opp om dette arbeidet også i tiden fremover og ønsker Bragernes kirke lykke til med jubileet.

Med hilsen

Beate Moe Alvegård
kommunaldirektør

Hilsen fra kultursjefen

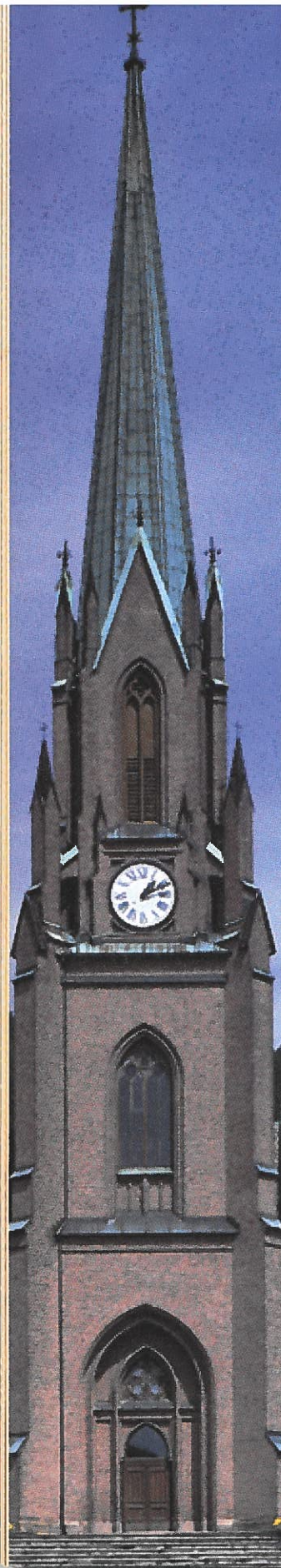
Det er en glede å ønske Bragernes menighet hjertelig til lykke med kirkens 125-årsjubileum. Som byens hovedkirke spiller Bragernes en viktig rolle i byens kulturliv.

Adventsfestivalen og de utallige kulturarrangementene som har vært gjennomført i Bragernes kirke i løpet av 125 år har vært med på å profilere Drammen som kulturby. I dagens samfunn, hvor et trygt og godt oppvekstmiljø er en prioritert oppgave, er kommunen takknemlig over Bragernes kirkes flotte kulturprogram for barn og unge. Det store antall jenter og gutter som ukentlig samles i kirken til sang er prisverdig og enestående.

På vegne av kulturavdelingen i Drammen kommune ønsker jeg Bragernes menighet til lykke med jubileumsfeiringen og ser frem til videre samarbeid i årene som kommer.

Med hilsen

Bjørn Slinning
kultursjef

Bragernes kirke - og jeg

Bragernes kirke var 48 år og jeg 29 dager første gang vi møttes. Dåpsattesten forteller at det var 1. juni 1919. Jeg skulle etter hva mitt opphav kunne berette ha oppført meg eksemplarisk. Egentlig burde jeg vel ha jublet over å være et midtpunkt under det mektige kirkehvelv som omsluttet den hvite engel ved døpefonten, altertavlen av Adolph Tidemand, marmorstatuene av de fire evangelister, de vakre glassmalerier og kirkeskipet fra den tidligere brannherjede kirken.

Alt dette møtte jeg senere når det ble kirkegang sammen med mine foreldre. Nå var det kanskje ikke ordet, salmesangen og liturgien som i første rekke opptok guttepjokken, nei, det var faktisk ofringen. Med en krone i en svett liten barnehånd var det noe spennende å få slutte seg til «køen» som gikk opp mot alteret, videre inn i det noe mørke partiet bak alteret for så å komme frem i lyset igjen og se en smilende og nikkende prest takke for gaven som ble lagt i offerkurven.

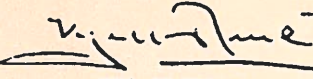
At jeg senere skulle bli mere aktiv når det gjaldt selve ofringen var som å stige i gradene. Min far var kasserer i Bragernes menighet og det førte til at jeg etter gudstjenesten fikk være med inn i sakristiet og sortere penger. 5, 10, 25 og 50 ører, kronestykker, ja helt opp til pengesedler skulle legges i hauger for å lette opptellingen. Der i sakristiet fikk jeg også se hvordan en prest så ut under. Etter at prestekrave og prestekjole forsvant dukket det opp en mann i vanlige bukser, bukseseler og skjorte. Akkurat som

min egen far. Noe av glansen ble kanskje borte. Men så var det dette med glansen fra det høye da. Årene gikk og det ble barne-gudstjenester på julaften. Det glitret i både juletrær og barneøyne og presten minnet oss om at vi ikke måtte glemme Jesusbarnet. Selv om tankene nok gikk mer i retning av juletreets fot der hjemme hvor gavene lå og ventet.

Nyttårsaftner i en fullsatt Bragernes kirke. Høytid. Sidedørene i kirken som ble åpnet like før midnatt. Et vinterlig gufs mellom benkeradene. Menigheten som reiste seg. Båtene på havnen som fløytet sin hilsen til det nye året og fyrverkeriet som freste og smalt derute i vinternatten.

Vi hadde gått inn i et nytt år. Så skulle en ny side i livets bok vendes, som det ofte heter når det tales til konfirmanten. Men først var det konfirmantforberedelser med katekisme og pugging av salmevers.

Litt mosjon av de små grå hjerneceller skadet vel ingen. I ettertid har vel mange oppdaget hvilke skatter vi har i mange av våre salmer- men hvorfor i all verden må mange av de gamle kjente og kjære salmemelodier «moderniseres». Til overhøring og konfirmasjonsdag skulle jeg «pusses» opp. Ny brun dress til overhøring og mørke blå til selve høytidsdagen. At noen tanker også dreiet seg om presanger lar seg vel ikke benekte. Det ble Det Nye Testamentet og det ble salmebok med inskripsjon i gullskrift - det ble kuffert og lommebok — og sigarettetu!! Som en liten kuriositet må jeg ta med at jeg har stått på galleriet som medlem av et skolekor. Jeg tror at jeg hovedsakelig stod. At jeg også hørte Mendelsohns bryllups-marsj lyde under det mektige hvelv i den vakre katedral gjør at mitt gudshus har vært og alltid vil være: Bragernes kirke. I forvissningen om at «Kirken den er et gammelt hus står om tårnene faller» ønsker jeg tillykke med kirkejubileet.

Kjell Thue

En levende katedral

Tradisjon med et rikt kulturelt liv knyttet til Katedralen i Drammen bæres videre inn i vår tid og har de siste årene slått ut i full blomst. Tre stikkord dekker de viktigste områdene for denne oppblomstring: Gudstjenester, korvirksomhet og konserter.

Gudstjenester

Også i jubileumsåret opplever vi at et økende antall mennesker deltar ved feiringen av søndagens høymesse. Dette er fruktene av en bevisst satsing. Gjennom gudstjenesteprogram, messesang, kor, solister, utforming av de liturgiske leddene m.m. er gudstjenestene blitt mer spennende og variert. Dette bidrar til at høymessen søndag formiddag fremstår som høytid. Thomasmesser, gudstjenester i faste- og adventstid og andre gudstjenester gjør at jublantens gudstjenesteliv i dag er mangfoldig, rikt og levende.

Korvirksomheten

Etter at Jørn Fevang og Beate Strømme Fevang tiltrådte som organister sensommeren 1992, har korvirksomheten knyttet til Bragenes kirke opplevd en sterk vekst. Omtrent 150 mennesker er i dag fast knyttet til korene

Korene i Bragenes Kirke

Bragenes Kirkes Jentekor og Aspirantkor startet i januar 1993 som ett kor. Høsten samme år ble koret delt i Jentekor og Aspirantkor. Korene fungerer nå som to selvstendige kor-ensembler, og dirigent er Beate Strømme Fevang. Jentene har hatt mange spennende oppgaver i forbindelse med konserter og gudstjenester. Kantør Jørn Fevang startet senere Bragenes Kirkes Guttekor. Koret har i dag over 25 medlemmer.

Bragenes Kantori

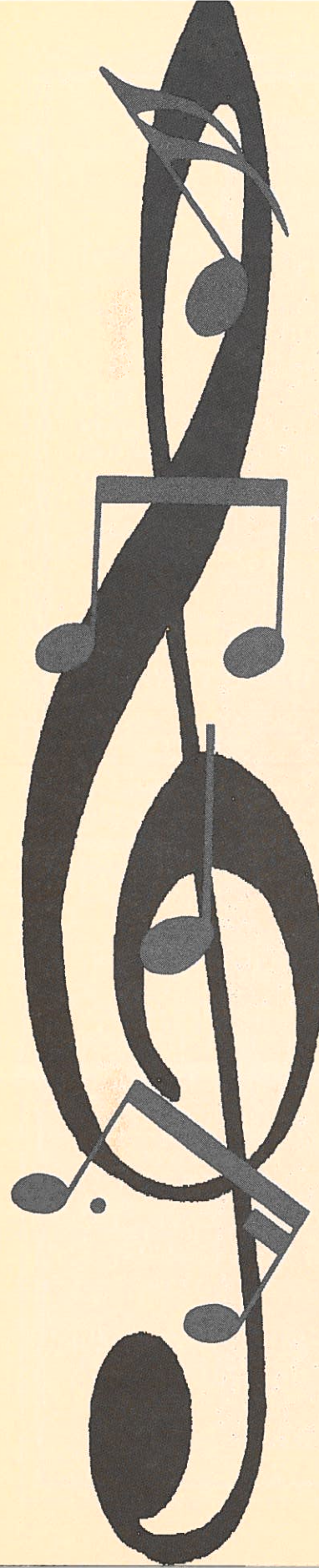
er kirkens voksenkor. Koret ble startet i 1989 av daværende organist Tor Johnstad. I dag ledes koret av Jørn Fevang. Koret har stått for større og mindre kirkemusikalske oppgaver, vesentlig knyttet til gudstjenesten.

Konsertvirksomheten

I jubileumsåret vil Bragenes menighet tilby Drammenspublikummet nærmere 50 konserter i kirken. I dette programmet ligger det et stort spenn, fra gospel til klassisk musikk, og dette er med på å profilere Bragenes kirke som en kirke for alle. Både sommerkonserter og Adventsfestivalen er blitt årlige konsertserier som trekker til seg tusenvis av mennesker. I adventstiden de siste årene har det vært mer enn 10 000 mennesker innom kirken.

Bragenes kirke fremstår i jubileumsåret som en levende katedral midt i en levende by!

Det var mye korsang tidligere også

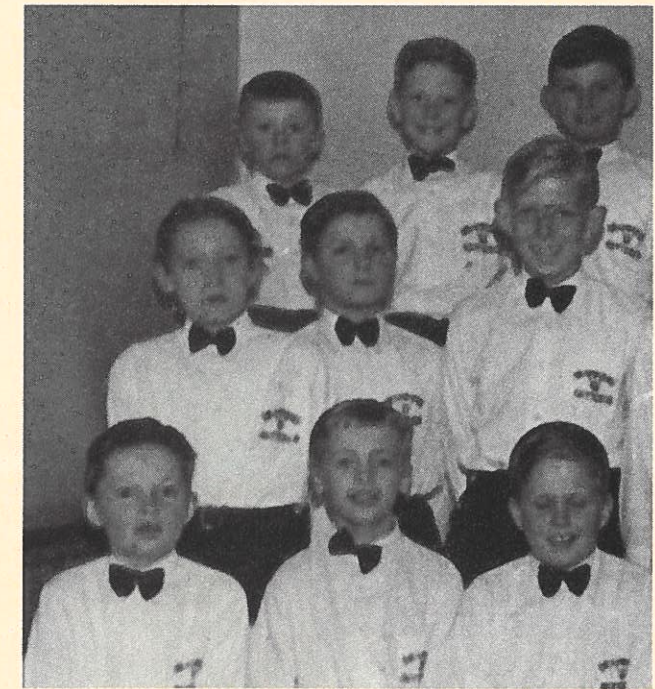
Med bakgrunn i det gledelig oppsvinget korsangen har fått i Bragernes kirke, og i menigheten, kan det være artig å se noen år bakover også. I kretsen omkring organist Daniel Hanssen skjedde det mye allerede en god stund før krigen. Daniel startet bl.a. sitt eget kor, "Daniel Hanssens kor", som blant mange oppgaver også opptrådte flittig i kirken vår. Han var også aktivt med da sangerinnen Gunvor Mjelva i 1936 startet Drammens Guttekor, som også hadde sin meget betydningsfulle støtte i lærer, senere rektor, Eva Stenstad.

I begynnelsen av 50-årene ble kormiljøet ytterligere styrket. Da startet den dyktige stemmepedagogen, sangerinnen Ragnhild Fjeld Jareid, Drammens Pikekor. Gunvor Mjelva var, da gutte-koret ble startet, en meget lovende sangerinne. Hun utviklet seg til å bli Norges fineste sopran-sangerinne, og imponerte også amerikanerne stort under en turné etter krigen. Hun sang meget i radio, og heldigvis finnes det en plate med utdrag fra en rekke av hennes konserter. Guttekoret fikk fra starten av 45 medlemmer, som betalte 25 øre hver i kontigent. Drammens Sparebank bidro med 250 kroner i startåret og senere kom kommunen inn med sitt årlige bidrag på 500 kroner. Gunvor Mjelva hadde 10 kroner i godtgjørelse for hver øvelse, og korets første konsert, i Harmonien 25. mai 1937 ga overskudd på 66 kroner: den første offisielle konserten i Bragernes kirke fant sted 30 desember 1937, med 225 kroner i overskudd. Koret var fast gjest i kirken, hadde en tid sine øvelser i menighetshuset og var et kjær innslag hver julaften. Fortsatt er det nok mange Drammensere for hvem Drammens Guttekor "Gloria og Amen" juleaften, betød inngangen til selve julen. Da overtok Ragnhild Fjeld Jareid, som hadde noen fine år, inntil koret i 1966 sovnet stille inn...

Ragnhild startet som sagt pikekoret, og dirigerte således en stund såvel piker som gutter. Også pikekoret gikk etter hvert over i historien. Mange hundre jenter og gutter var gjennom årene innom disse korene. Fortsatt er det mange som med glede ser tilbake på sin unge sangeraktivitet.

For noen betød den også innledningen på en karriere som sangere på høyt plan. Blandt disse kan nevnes Tone Ringen og Hanne Kirkerud. Sistnevnte synger for tiden opera i Stockholm. Både pikekoret og guttekoret hadde variert repertoar og opptrådte såvel i kirke, som i profankonserter og sangstevner. Ingen av dem hadde noen offisiell forbindelse til Bragernes menighet og kirke. Men det var aldri noen tvil om hvor korene syntes de hørte hjemme, tilhørigheten var klar. Nå har vi både pikekor og guttekor tilknyttet menigheten. Vi ønsker det dyktige og entusiastiske organistparet Fevang, og de unge sangerne deres lykke til videre!

Per L. Andersen

Utsnitt fra bildet av Drammens Guttekor (ca. 1943).
Artikkelforfatteren i midten på andre rekke.

Den dyktige stemmepedagogen Ragnhild Fjeld Jareid med sitt Drammens Pikekor, fotografert på kirketrappen ca. 1960

Drammens Guttekor fotografert på galleriet i Bragernes kirke, antagelig i 1937-38. Til venstre dirigenten gjennom 25 år, den unge sangerinnen Gunvor Mjelva.

Interiør fra Bragernes kirke (ca. år 1900)

De tre vakre lysekronene for gassbluss ble tegnet av kirkens arkitekt, Norgrenn, og utført av en av byens dyktige kunsthåndverkere, gjørtler Ole Bakstad. Omkring 1918 ble det innlagt elektrisk lys i kirken, og kronene fikk da nye klokkeformede glasskuper. Lysekronene ble skiftet ut med ny lysarmatur i 1954. To av kronene oppbevares i dag på kirkeloftet og den tredje, som ble overført til Drammens Museum i 1954 ble tatt ned fra museets lager i februar 1996 og restaurert til utstillingen "Bragernes kirke 125 år".

Bragernes kirke og Drammens Byorkester

av Per Brudevoll, formann i Drammen Byorkester

Drammens Byorkester var bare et drøyt år gammelt da det spilte i Bragernes kirke for første gang den 19. desember 1920. Sammen med Drammens Mannskor ga orkesteret en konsert "til inntekt for byens tren- gende", og overskuddet på kr. 1.235,- ble stillet til diakonissenes og Slummens disposisjon. Kirkens gode akustikk må ha gitt musikerne mersmak, for allerede i april året etter kom orkesteret igjen med en større konsert. Solist ved denne anledning var kirkens nye, unge organist Daniel Hanssen, som skulle vise seg å bli en drivende kraft i kirkens og byens musikkliv i mer enn en mannsalder.

Daniel Hanssen hadde i 1919, samme år som Byorkesteret ble stiftet, startet sitt eget kor som raskt utviklet seg både i størrelse og kvalitet til et blandet kor som byen hverken før eller siden har hatt maken til. I drøyt tredve år var Daniel Hanssen en sentral skikkelse, både som instruktør, dirigent og komponist ved fremføringen av en rekke oratorier, messer og andre større verk for soli, kor og orkester. Et desidert høydepunkt var "Skapelsen" av Josef Haydn som ble spilt for fullsatt kirke tre ganger i 1928. Suksessen ble gjentatt året etter, denne gang "til inntekt for nytt orgel i Bragernes kirke"! Dette praktverk har for øvrig blitt fremført en rekke ganger i årenes løp, senest på Byorkesterets julekonsert i 1992.

Tidlig på 1950-tallet hindret sviktende helbred Daniel Hanssen i å fortsette som korleder, og selv om koret fortsatte noen år under navnet Drammen Korforening, var en stor epoke i Drammens kirkemusikalske historie slutt.

Riktignok ble kirken brukt fra tid til annen av Byorkesteret, men bortsett fra en nyoppsetning av "Skapelsen" i 1972, var dette vanlige konserter uten spesielt kirkemusikalsk tilsnitt.

18. desember 1985 holdt Byorkesteret sin første Julekonsert, med "Gloria" av Vivaldi, en "Concerto Grosso" av Händel samt et utdrag av Bachs "Jule-oratorium" på programmet.

En fullsatt kirke ga tydelig uttrykk for at denne type konsert falt i god jord, og Byorkesteret har siden holdt på tradisjonen med en årlig storsatsing før jul.

Samarbeidet med store, gode kor har resultert i flotte kirkekonserter også utenom julen. I april 1990 var Ragna Dahlen og byens egen Sverre Moe solister i "Ein deutsches Requiem" av Brahms. Cæciliaforeningen og St. Hallvard skoles kor bidro til å gi dette storslagne verk den rette tyngde. I mars året etter ble Rossinis praktfulle "Stabat Mater" fremført i samarbeid med Akademisk Korforening.

Et uomtvistelig høydepunkt var fremføringen av Verdis "Requiem" under Kjell Seims ledelse i mars -92.

Etter den tragiske brannen i Drammens Teater i desember -93 viste menighet og kirkeverge en utrolig velvilje og imøtekommenhet ved å stille kirken til disposisjon også for konserter med rent verdslig program. Byorkesteret holdt således sin 75-års jubileumskonsert i Bragernes kirke i oktober 1994, og Vårkonsertene de siste to år er også blitt holdt her.

Selv om Bragernes er byens største kirke, har den faste innredningen ofte gjort det vanskelig å plassere alle medvirkende ved de store oppsetninger. I forbindelse med utskiftning av varmeelementer i kirkebenkene for en del år tilbake fikk Byorkesteret gehør for å gjøre deler av de to forreste benkeradene flyttbare. Dette har bedret plassforholdene vesentlig. Når det har vært store kor med 80 - 90 sangere eller mer med i bildet, har vi måttet bygge opp kortribuner som til dels har strukket seg inn over forreste del av alter-ringen. Selv om vi beflitter oss på å gjøre dette så forsiktig og pietetsfullt som mulig, er det ikke til å unngå at bruken av kirken som konsertlokale medfører ekstra slitasje og belastning. Kirkens folk har imidlertid i alle år vist stor forståelse for disse problemene. Det er å håpe at byens myndigheter bevilger penger til et forsvarlig vedlikehold, slik at menigheten også i fremtiden skal kunne oppleve kirke-musikkens mesterverker på hjemmebane.

Drammens Byorkester ønsker Bragernes kirke til lykke med feiringen av 125-års jubileet. Vi stiller med glede opp på jubileumskonserten i september, og vil gjøre vårt beste for å gi våre bysbarn mange minnerike musikkopplevelser i kirken i årene som kommer. Spesielt gleder vi oss til at kirkens orgel igjen skal kunne brukes sammen med orkesteret i konsertsammenheng.

Drammens Byorkester og Daniel Hanssens kor.
Solister: Elsa Lehne, Agnes Hansen Hvoslef og Ingar Dahl
Foto ca. 1924

Kongelig besøk

Kong Haakon og Dronning Maud ankommer Bragernes kirke 10. oktober 1907. Sogneprest Christopher Knudsen i bakgrunnen i sort prestekjole, pipekrage og flosshatt. Vårt nyvalgte kongepar var på sitt første besøk i Drammen. Byen var på alle måter smykket til fest. Kongeparet kom med jernbane og ble kjørt gjennom den pyntede by i en landauer. Æresporter var reist flere steder i byen.

Fra Drammens Tidende oktober 1907:

I Kirken Intoges de Kongelige af Bragernæs Præsteskab med Sognepræst Knudsen i Spidsen. Da de Kongelige gikk opover Kirkegulvet, præluderede Organist Alnæs. Sognepræsten Fremviste Tiedemands bekjendte Alterbillede (Kristi Opstandelse), som blev iagttaget med stor Interesse. Efter ca. 10 Minutters Ophold tog man Afskjed. Da de Kongelige pasjerede nedover Kirkegulvet intoneredes fra Orgelet Kongesangen, som blev afsunget af Kirkekoret, og hvori ogsaa Publikum istemte.

Kirkeuhret viste 1.22 da Kongeparret kjørte afsted ifra Kirken. Folkemassen nedover Torvet var nu enorm, og livlige Hurraraab og Viften fulgte Kongevognen hele Veien ned igjen til Børsen.

Dikt til en kjær kirke

I

*Nu høstes skal med Frydesang
Vor Sæd i Graad og Klage;
Som drømmende vi gaa vor Gang
I Tanker nu tilbage.
Thi se, paa denne Dag
I Flammehavets Brag
Sank By og Herrens Hus -
Nu staar det reist af Grus
mens Takkesalmer klinger.*

*Guds Ord har viet Kirkens Kar
Og signet Tempelbuen;
Mod Hvælvet Lovsang frisk og klar
Slog op fra Hjerteluen.
Ja, Ære være Gud!
Sit Folk han løser ud;
Han tung forviisnings Dom
Har vendt til Naadens: Kom
Herind til saligt Møde!*

(Fra salmen Jørgen Moe skrev til innvielsen av Bragernes kirke)

II

*Bragernes kirke høyreist står
midt i vår by - i dens hjerte
og som dets slag din klokke slår
både i fryd og smerte.
Ett med vår by i gledens tid,
ett med vår by i nød og strid
lever du Bragernes kirke!*

*Bragernes kirke, som ditt spir
peker mot himmelhvelvs bue,
vil vi mens vi i livet strir
løfte vårt blick for å skue
opad til Ham, som ennå rår -
fremad til Norges folkevår.
Lys for oss, Bragernes kirke!*

(Fra Lyder Verners hyllingsdikt til Bragernes kirke)

III

*Du Bragernes kirke! Guds herlige ord
du bragte til sjælene trætte;
Du Bragernes kirke med nadverdens bord,
som lifligt kan hungrige mætte;
Du Bragernes kirke, hvor Gud tok i fang
de smaa og dem tegnet i hænder,
den gjerning du øver i slægtenes gang,
ei rokkes, før tidsløpet ender.*

(Fra kapellan Nordtømmes tekst til kantaten skrevet til Bragernes kirkes 50-årsjubileum)

Damebillet.

Adgangstegn

til

Bragernes nye Kirke ved dens Indvielse d. 12te Juli 1871.

Afleveres ved Indgangen.

Da kirken ble innviet 12. juli 1871 gikk det en lang prosesjon som besto utelukkende av menn, inn i kirken. Galleriet var forbeholdt byens kvinner og de som hadde vært så heldige å skaffe seg en "Damebillett" overvar det hele på ærbødig avstand.

Klipp fra Drammens Tidende:

Man skal ikke undlate at gjøre oppmærksom paa, at Indgangen for Damer gjennem Dørene i Kirkens Sideløie allerede aabnes kl. 9 idag, samt at der findes placeret bandkaraffer og Glass i Kakklobnsetagerne nedenunder i Kirken og paa Gallerierne.
(12. juli 1871)

Bekjendtgjørelser

Adgangstegn til Festmiddagen imorgen, der begynder kl. 5, løses idag i Hr. Lyches Boglade.

Magistrat og Formandskab tillader sig at opfordre til, at alle Forretninger indstilles førstkommende Onsdag under Kirkeindvielsen.
(11. juli 1871)

Innvielsen

av Ingebrigt Dahle

(utdrag av festskrift til 100-årsjubileet, ved Jo. Sellæg)

Den 12. juli 1871 foregikk innvielsen av Bragernes kirke. Da man tok fatt på byggingen, regnet man med at kirken kunne bli ferdig til innvielse allerede i løpet av året 1870. Etter hvert ble tidspunktet utsatt, men lenge utover vinteren regnet byggekomiteen med å ha innvielse før pinse. Siden ble det tale om St. Hans. Endelig den 7. juni fant komiteen at man ville spørre biskopen om han kunne foreta den høytidelige handling onsdag 12. juli.

På femårsdag for den store brannkatastrofen gikk prosesjonen fra Børsen oppover Bragernes torg og frem til den nyreiste mursteinskirken med sitt 64 meter høye spir, som allerede var blitt et landemerke i byen. Hele det sentrale byparti med Børsen, Rådhuset, Brannvakten og Kirken fikk faktisk den dagen sin høytidelige vigsel. Brannvakten med sitt tårn var riktignok bygget kort før bybrannen og ble ikke skadet av denne. Rådhusårnet var like nytt som kirketårnet. Torget var nyregulert, og begivenhetene denne store dagen var det første store arrangement i Børsen.

På ettermiddagen innvielsesdagen innbød Drammen kommune til festmiddag i Børsen. Der var hele presteskapet med biskopen i spissen til stede. Ordførerne i nabokommunene var innbudt sammen med arkitekten, byggekomiteen, formann i Drammens Sparebank, og med formannskapet og kommunens ledende menn som vertskap. Vi merker oss at ingen damer var med, men ett av galleriene var forbeholdt dem, slik at de iallfall kunne se at deres menn spiste. Det ble holdt en rekke taler, og festen fortsatte i Børsens festsaler utover aftenen. Dagen var en stor personlig seier for arkitekt Norgrenn, og for Bragernes store menighet var det en dag fylt av taknemlighet. Så snart innvielsen var over, fortsatte byggearbeidet. En måneds tid senere ryddet man såpass plass at det kunne holdes søndagsgudstjeneste, men først utpå høsten kom kirken i regulær bruk. Orgelet var ferdig montert midtvinters, og innviet av Ludv. Lindemann. Først 6 år senere var de tre gasslysekronene, hver med 24 bluss, på plass.

Tredve år senere fikk kirken sine første glassmalerier, og de siste glassmaleriene i de store vinduene fikk vi først i 1930-årene.

INDVIELSEN

AF

BRAGERNÆS KIRKE

Onsdagen den 12te Juli 1871.

Byens Autoriteter og Borgere anmodes om at møde paa Børsen og derfra Kl. 9¹/₂ i Processionen at begive sig til Kirken i følgende Orden:

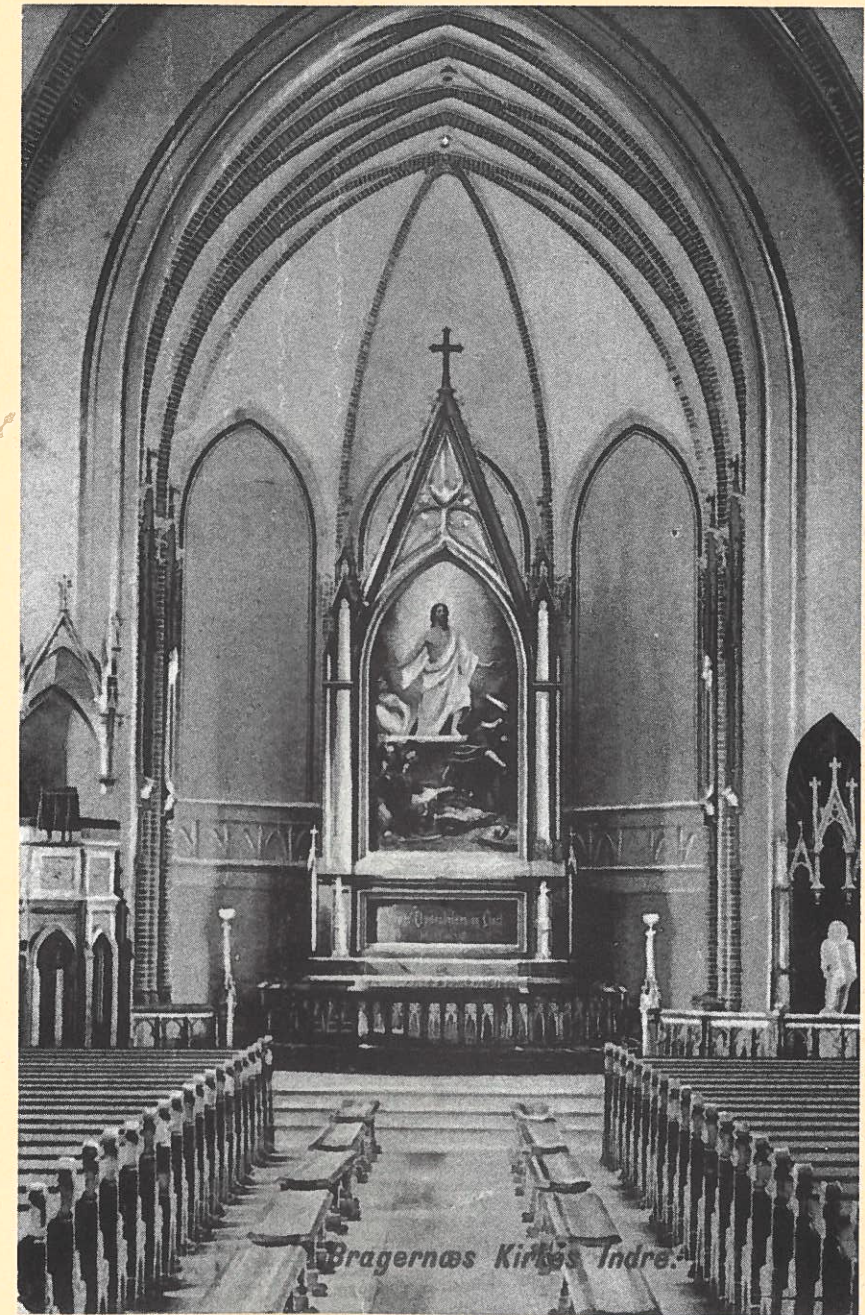
1. Politimesteren og Politiasistenten.
2. Mesterne med deres Folk.
3. Architecten og Komiteen for Kirkens Opførelse.
4. Kirkeinspektionen.
5. Kirkernes Ombuds- og Bestillingsmænd.
6. Amtmanden.
7. Magistraten, Byens Formænd og Repræsentanter.
8. Biskopen med Præsteskabet.
9. Rector og øvrige Lærere ved Byens offentlige Skoler.
10. Sparebankens Direction.
11. De i Byen værende Embeds- og Bestillingsmænd.
12. Øvrige Medborgere af Bragernæs Menighed.
13. Do. af Strømsø og Tangens Menigheder.

Man ordner sig Fire i hver Række.

Efterat Biskopen og Præsterne, der først træde ind i Kirken, have indtaget de for dem bestemte Pladse, tage Deeltagerne i Processionen Plads i Kirkens Skib paa begge Sider af Midtgangen.

Naar Deeltagerne i Processionen har taget Sæde, staar Adgangen, saavidt Pladsen tilstrækker, aaben for Alle.

Kirkens Gallerier ere alene til Benyttelse for Damer, der hertil have Adgangstegn. For disse aabnes Indgangen gennem Dørene i Kirkens Sidefløie Kl. 9¹/₂.

Bragernæs Kirkes Indre.